ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΤΑΧ.
ΙΛΙΣΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περιοδος Β΄ - Χρόνος 18ος Γραφεία: Λιβύης 22 ΙΛΙΣΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 104 Δρχ. 100 ΝΟΕΜΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '94-ΓΕΝΑΡΗΣ '95

Απολογιστική Συνέλευση Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών

23 Δεκέμβρη 1994 έγινε στην αίθουσα της ΠΣΕ η απολογιστική συνέλευση της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων. Μετά τον απολογισμό πήρε το λόγο και ο Αντώνης Μάνος πρόεδρος του ΑΡΑΧΘΟΥ και είπε τα εξής:

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Κύριε πρόεδρε κύριοι αντιπρόσωποι της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών, απ' τη μεριά του Δ.Σ. του Αράχθου σας μεταφέρω ένα θερμό χαιρετισμό, και να πω και εγώ με τη σειρά μου ότι στα Τζουμέρκα μας συνδέουν πάρα πολλά κοινά προβλήματα που παραμένουν άλυτα.

Εγώ θα αναφερθώ μόνο σε ένα πρόβλημα που εμείς θεωρούμε ότι είναι το πιο καυτό για τον τόπο μας. Επί σειρά ετών εμείς ζητάμε από την πολιτεία μία γέφυρα στον Άραχθο τύπου Μπελέϊ για τη σωστή λύση που θα δώσει στο μεγάλο αυτό πρόβλημα ένα τέλος. Όμως το όνειρο για την αναγκαιότητα δε γίνεται πραγματικότητα να ενωθούν τα χωριά μας η Ροδαυγή, η Σκούπα η Ράμμια, το Κεντρικό, το Δίστρατο, η Ανεμοράχη, η Καλεντίνη και τόσα άλλα χωριά που δεν θα αναφέρω.

Εμείς θέλουμε την αποκέντρωση από την πολιτεία και να βρεθούμε στον τόπο μας. Θέλουμε και μία συγκοινωνία ανθρώπινη όπως είναι η συγκοινωνία της Πλάκας κάθε μέρα, και όχι μία ή δύο φορές την εβδομάδα που λειτουργεί τώρα. Αυτό είναι το βασικότερο πρόβλημα που θα λύσει η γέφυρα 60 χιλιόμετρα περίπου χαμηλότερα της περιοχής του Αράχθου να φτάσουμε και εμείς το Νοσοκομείο της Άρτας, την αγορά, την εργασία, τα σχολεία και τόσα άλλα προβλήματα που απασχολούν τα χωριά μας.

Πιστεύομε η Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών και οι αντιπρόσωποι να προτείνουμε στους προέδρους των κοινοτήτων μας ομαδικά να κατέβουν στο Νομάρχη και να καλέσουν και εμάς για το καυτό πρόβλημα που απασχολεί την περιοχή των Τζουμέρκων.

Αντώνης Μάνος

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ

Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Δημήτρης Γκορόγιας στην προφορική απάντηση για το θέμα η γέφυρα στον Άραχθο μας είπε ότι και εμείς στενοχωρηθήκαμε που δεν έγινε η γέφυρα και μας παρέπεμψε στους προέδρους των κοινοτήτων και να το φτάσουμε στο ΠΕΧΩΔΕ. Επίσης για το θέμα αυτό πήρε το λόγο το μέλος της Ομοσπονδίας κ. Γιώργος Τριάντος από Ανεμοράχη και είπε: Εγώ απορώ μέσα από έναν πολύχρονο και 20χρονο αγώνα δεν πέρασε το πρόβλημα της Γέφυρας σε κανένα πρόγραμμα πακέτο ΝΤΕΛΟΡ;

ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΣΕ ΤΡΟΧΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ;

Στον Αρ. φύλλου 16 Οκτώβριος Νοέμβριος Δεκέμβριος και στη σελίδα 4 διαβάσαμε πινελιές στο Τζουμερκιώτικο Τύπο. Η εφημερίδα γράφει φραγμός στο φράγμα του Αγίου Νικολάου στη Δαφνωτή. Εμείς ρωτάμε: Υπάρχει και στη Δαφνωτή Άγιος Νικόλαος; Γιατί εμείς γνωρίζομε ότι το εκκλησάκι Άγιος Νικόλαος βρίσκεται στη Σκούπα που μας έλεγαν κάποτε ότι θα γίνει κατασκευή υδροηλεκτρικού έργου και θα απασχολήσει και μόνιμο προσωπικό και στο σημείο αυτό θα γίνονταν και γέφυρα. Τώρα από ότι διαβάζουμε ξέφυγε πέρα από μία 10ετία. Πάντως εμείς με τις φωνές δεν θα σταματήσομε να διεκδικούμε και να προβάλλουμε τα κοινά μας προβλήματα που δίνουν ζωή στον τόπο μας όπως είναι η γέφυρα στον Άραχθο έστω και ΜΠΕΛΕΪ είναι εφικτή και σωστή λύση και οικονομική για να κρατηθούν τα χωριά μας στην ανάπτυξη. Θα κάνουμε και τις προτάσεις μας (1), θα καλέσουμε τους προέδρους των κοινοτήτων (2) των Αδελφοτήτων και Συλλόγων (3) τους νομάρχες αι τους βουλευτές του Νόμου (4) την Ομοσποδνία και την Πανηπειρωτική με θέμα η γέφυρα στον Άραχθο.

Το Δ.Σ. του Άραχθου

ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

«Έτσι εύχονται στα χωριά μας»

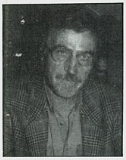

Γεννήθηκε το 1931 στο Κεντρικό «Παλιά Νησίστα» Άρτας. Μένει στο Πέραμα από το 1954. Είναι πτυχιούχος της Ανωτάτης Βιομηχανικής Πειραιώς.

Είναι ο νεοεκλεγείς Αντιδήμαρχος Περάματος Γιάννης Αναστασίου Αράπης.

Ξεφυλίζοντας τα πρακτικά του Συλλόγου μας διαβάζω:

«Εν Αθήναις τη 2 Μαρτίου 1962, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9 μ.μ. Φροντήδι του Προέδρου της Προσ. Διοικούσης Επιτροπής συνήλθον εις σύσκεψιν τα μέλη της εν τω γραφείω του κ. Ι. Λαμπροβασίλη Κάνιγγος 32 Αθήνα, ίνα αποφασίσουν επί των κατωτέρω θεμάτων:

Ηλέγχθη η απαρτία υπό του κ. Προέδρου, παρευρεθέντων των κάτωθι:

Κίμων Γ. Μπαρτζώκας, Ιωάννης Αναστασίου Αράπης, Ι. Λαμπροβασίλης, Λαμπρινή Γεωργίου, Ιωάννα Θεοχάρη, Κων/νος Μπαλαουράς, απουσιάζοντος του μέλους κ. Κων/νου Φεύγα.

Θέματα: Γνωστοποίηση του Προέδρου εις τα μέλη περί της εκδόσεως και δημοσιεύσης της αποφάσεως περί της ιδρύσεως του Σωματείου μας.

«Αδελφότητας Νησιστιωτών Άραχθος, πρόταση του Γ. Γραμματέως κ. Ιωάννη Αράπη όπως προ της παρελεύσεως της προθεσμίας των ενδίκων μέσων διοργανώσουμε χοροεσπερίδα εις την οποίαν να κληθούν άπαντες οι συγχωριανοί, όπου εγένετο παμψηθεί δεκτή...».

Έγιναν οι εκλογές, εξελέγη ο πρώτος γενικός γραμματέας του Συλλόγου μας και μεις σήμερα από το ταπεινό αυτό φύλλο που απευθύνεται σε συγχωριανούς και φίλους του συλλόγου μας, μετά 33 χρόνια νιώθουμε ικανοποίηση που εξελέγη Αντιδήμαρχος.

Πλούσια η δραστηριότητα του Γιάννη Αράπη τόσο στα κοινά, όσο και στο προοδευτικό κίνημα. Αγώνες πολλοί και σκληροί για δημοκρατία, ειρήνη και ελευθερία.

Γνωστοί οι αγώνες του στο Σύλλογο αλλά και στο Πέραμα.

Στην περίοδο 1943-1944 συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση ως ΕΠΟΝΙΤΗΣ.

Το 1957 ήταν γ. γραμματέας του Φοιτητικού Συλλόγου Άρτας με το σημερινό Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη, συναγωνιστές.

Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη της Πανσπουδαστικής.

Το 1960 ήταν μέλος του Φοιτητικού Συλλόγου Πειραιά.

Το 1962-1963 Πρόεδρος του Φυσιολατρικού Μορφωτικού Συλλόγου Νέων Περάματος.

Το 1964 εκλέγεται για πρώτη φορά δημοτικός σύμβουλος και εκδίδει την εφημερίδα «Περαμαϊκό Μέλλον», που την κατάσχει η χούντα το 1967.

Μετά τη μεταπολίτευση επανεκλέγεται για 3 τετραετίες δημοτικός σύμβουλος Περάματος.

Ενώ τα τελευταία οχτώ (8) χρόνια διετέλεσε Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ήταν από τους κύριους συντελεστές της δημιουργίας του Πνευματικού Κέντρου Περάματος, όπου διετέλεσε αντιπρόεδρός του. Από τα ιδρυτικά μέλη της «Σύγχρονης Πόλης» και διευθυντής και συνεκδότης της εφημερίδας σήμερα από το 1993 «Παρέμβαση στο Πέραμα».

Όμως, μπορεί να καταξιώθηκε στο «ΠΕΡΑΜΑ», σαν πολίτης δεν έπαψε όμως ν' ασχολείται και με το σύλλογό μας, όπου άφησε στο πόδι του το νέο αίμα, την κόρη του Μαρία Αράπη, που είναι ταμίας στο Σύλλογό μας. Πάντα παρόν στις εκδηλώσεις μας, τόσο ο ίδιος όσο και οι υπόλοιποι Αραπαίοι.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και η εφημερίδα μας του εύχονται συγχαρητήρια και καλό αγώνα στο έργο του.

Νιώθουμε υπερήφανοι, όταν οι πατριώτες μας και τα μέλη του Συλλόγου μας καταξιώνονται στην πολιτεία.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Παρασκευή 10 Φεβρουαρίου 1995 το Διοικητικό Συμβούλιο καλεί όλους τους φίλους και πατριώτες να συμμετάσχουν στον αποκριάτικο χορό, που θα γίνει την Παρασκευή 10 Φεβρουαρίου στο κοσμικό κέντρο «ΑΙΓΑΙΟ» Αχαρνών 434 και Κωνσταντά 6 τηλ. 2525351 - 2525504. Αίθουσα άνετη και πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Θα συνδιασκεδάσουμε με την Αδελφότητα Ανεμορρήχης «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ».

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας την Κυριακή 30 Απριλίου 1995 στην αίθουσα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Κλεισθένους 15, Αθήνα, πραγματοποιεί συγκέντρωση ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ για τη μη υλοποίηση του ονείρου των κατοίκων του Κεντρικού και των άλλων χωριών. Την κατασκευή μιας ΓΕΦΥΡΑΣ, που θα συντομεύει την επικοινωνία με την πόλη της ΑΡΤΑΣ.

Στη συγκέντρωση αυτή θα κληθούν ο Νομάρχης και ο Δήμαρχος ΑΡΤΑΣ, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου, οι βουλευτές του Νομού, εκπρόσωποι της Πανηπειρωτικής, της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων, οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων κι όλα τα μέλη των αδελφοτήτων και Συλλόγων της Περιοχής.

Το όλο θέμα θα το αναπτύξουν οι άξιοι μηχανικοί μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ελένη Σφήκα Δημοτική Σύμβουλος στο Δήμο Ζωγράφου μέλος της Διοίκησης του Πνευματικού Κέντρου και του Μουσείου Γουναρόπουλου

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Στις 10.12.94 ο Νομάρχης Άρτας κ. Χρήστος Παπαγεωργίουεπισκέφθηκε τις κοινότητες του Κεντρικού της Ανεμοράχης το Δίστρατο και την Κάτω Καλεντίνη.

Η επίσκεψη ήταν μια απλή γνωριμία για τις κοινότητες διότι τα καθήκοντά του αναλαμβάνει από την 1.1.1995. Στο Κοινοτικό γραφείο του Κεντρικού το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας πρόβαλε ζωτικά προβλήματα του χωριού μας μαζί και το καυτό θέμα της γέφυρας του Αράχθου που θα ενώσει τα χωριά μας και θα καλυτερεύσει την επικοινωνία με την πόλη της Άρτας.

Απολογιστική Συνέλευση κόψιμο πίττας

Την 26 Φεβρουαρίου 1995 ημέρα Κυριακή 10 το πρωί θα γίνει η απολογιστική συνέλευση του Συλλόγου μας. Στη συνέχεια θα γίνει το κόψιμο της πίττας, θα υπάρχουν διάφορα εδέσματα και άφθονο τσίπουρο. Σας περιμένουμε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο και η συντακτική επιτροπή του ΑΡΑΧΘΟΥ εύχονται στους φίλους και πατριώτες Χρόνια Πολλά και Ειρηνικό το 1995

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις με την φροντίδα της Πολιτιστικής Ένωσης Ελληνίδων και της Εταιρίας Φίλων του Πολεμικού Μουσείου

Χορηγός: ΒΙ.Κ.Η.
(Βιομηχανία Κρεάτων Ηπείρου)

Την εκδήλωση, από το Σύλλογό μας παρακολούθησαν η Καραγιάννη - Αράπη Βίκυ και ο Καμπρής Κώστας. Όλες οι ομιλίες, ήταν εξαιρετικές, μια που μπορέσαμε να έχουμε την παραθέτουμε.

Η Βυζαντινή τέχνη στην Ήπειρο και η διαχρονική της εξέλιξη

Κυρίες και Κύριοι

Η Ήπειρος βρίσκεται στο ΒΔ άκρο της Ελλάδος και αποτελεί ένα από τα απομακρισμένα σημεία της. Η περιοχή είναι ορεινή και υπήρξε κατ' εξοχήν δύσβατη. Η γεωγραφική της όμως θέση πάνω στους θαλάσσιους και χερσαίους δρόμους που ένωναν τον Ελλαδικό χώρο με τη Δύση, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ιστορία του τόπου και διαμόρφωσε την πολιτιστική του ιδιαιτερότητα.

Τη βυζαντινή εποχή, η Ήπειρος αποτελούσε ένα απομακρυσμένο τμήμα της βυζαντινής αυτοκρατορίας και για το λόγο αυτό οι πληροφορίες που υπάρχουν είναι αρκετά περιορισμένες. Η περιοχή άρχισε να παίζει σημαντικό ρόλο στην πολιτική κατάσταση της εποχής, μετά την κατάληψη της Κων/πολης από τους Σταυροφόρους.

Το 1204 μετά την άλωση της Κων/πολης, στα εδάφη της βυζαντινής αυτοκρατορίας ιδρύθηκαν διάφορα λατινικά και ελληνικά κράτη.

Ένα από τα ανεξάρτητα ελληνικά κράτη, υπήρξε και το κράτος της Ηπείρου, που είναι γνωστό ως Δεσποτάτο. Τα όρια του εκτείνονταν από την Ναύπακτο έως το Δυρράχιο, ενώ παράλληλα περιελάμβανε περιοχές της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας.

Το Δεσποτάτο της Ηπείρου είχε πρωτεύουσα την Άρτα και κυβερνήθηκε αρχικά από τους Κομνηνοδουκάδες συγγενείς της αυτοκρατορικής οικογένειας. Αργότερα, και συγκεκριμένα τον 14^{ο}αι., ένα τμήμα των εδαφών του ανεξαρτοποιήθηκε και με πρωτεύουσα τα Ιωάννινα διετέλεσε υπό την εξουσία Σέρβων και Ιταλών ηγεμόνων. Η ανάπτυξη των τεχνών αποτελεί τον καλύτερο μάρτυρα της ακμής που γνώρισε η Ήπειρος την περίοδο αυτή. Τα βυζαντινά μνημεία που σώζονται στην Άρτα, αλλά και γύρω από αυτή, αποτελούν ένα μοναδικό σύνολο και κατέχουν σημαντική θέση στην βυζαντινή τέχνη.

Τα περισσότερα κτίσθηκαν από τους Κομνηνοδουκάδες ηγεμόνες, οι οποίοι διεκόσμησαν τις πόλεις της επικρατείας των με μεγαλόπρεπα οικοδομήματα, εκκλησίες και μοναστήρια. Το πιο γνωστό μνημείο της περιόδου και αναμφίβολα το πιο εντυπωσιακό, είναι η εκκλησία της Παναγίας της Παρηγορήτισσας, που κτίσθηκε ανάμεσα στα 1282 με 1295, από το Νικηφόρο Κομνηνό Δούκα και τη σύζυγό του Άννα Παλαιολογίνα.

Η εκκλησία υπήρξε καθολικό μοναστηρίου, από το οποίο σώζονται σήμερα η Τράπεζα δηλ. το εστιατόριο της μονής καθώς και 16 κελιά.

Η Παρηγορήτισσα κτίσθηκε σ' ένα πρωτότυπο αρχιτεκτονικό σχέδιο το οποίο απ' όσο γνωρίζουμε δεν επαναλήφθηκε και το οποίο απηχεί Κωνσταντινοπολίτικες επιδράσεις.

Ονομαστό υπήρξε και το μοναστήρι της Κάτω Παναγιάς, που κτίσθηκε από τον Μιχαήλ Β' Κομνηνό δούκα και χρονολογείται τον 13^{ο}αι.

Εκκλησίες όπως η Παναγία των Βλαχερνών στο ομώνυμο χωριό της Άρτας, είναι αποτέλεσμα της τεχνικής επιδεξιότητας των ανώνυμων Ηπειρωτών μαστόρων, οι οποίοι προσπάθησαν να συνδυάσουν την τοπική αρχιτεκτονική παράδοση, με στοιχεία της αρχιτεκτονικής της Κωνσταντινούπολης καθώς και επιδράσεις που δέχθηκαν από τη Δύση.

Είναι γνωστό οι Ηπειρώτες μαστόροι ήδη από τη βυζαντινή εποχή ταξίδευαν για εξεύρεση εργασίας σε περιοχές της Ελλάδος αλλά και της Βαλκανικής, όπου άφησαν μνημείο της τέχνης τους και απ' όπου αναμφίβολα δέχθηκαν επιδράσεις.

Το καλύτερο ίσως παράδειγμα αποτελεί η εκκλησία του Αγ. Κλημένα στην Αχρίδα στην περιοχή των Σκοπίων. Η εκκλησία κτίσθηκε τον 13^{ο} αι. από συνεργείο που ήρθε από την Άρτα και το οποίο λίγα χρόνια νωρίτερα, είχε κτίσει την Κόκκινη Εκκλησία κοντά στο Βουλγαρέλι.

Οι δύο εκκλησίες παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες στον αρχιτεκτονικό τύπο και σε κατασκευαστικές λεπτομέρειες, ενώ παράλληλα διακρίνονται για την κατασκευαστική τους τελειότητα, που οφείλεται στην επιδεξιότητα των Ηπειρωτών μαστόρων. Η τεχνική αυτή επιδεξιότητα είναι το στοιχείο εκείνο, που θα κάνει τους Ηπειρώτες μαστόρους ονομαστούς στην μεταγενέστερη κυρίως περίοδο. Τη μεταβυζαντινή εποχή και παρά την κατάληψη της Ηπείρου από τους Τούρκους, στην περιοχή κτίζονται μεγαλόπρεπαμοναστηριακά συγκροτήματα και εκκλησίες που διατηρούν τη βυζαντινή αρχιτεκτονική πολυμορφία.

Μοναστήρια όπως η μονή Πατέρων στο Λιθίνο της Ζίτσας, η μονή Γηρομερίου κοντά στους Φιλιάτες Θεσπρωτίας, η Αγ. Παρασκευή στο Μονοδένδρι και ο Προφήτης Ηλίας εναρμονισμένα τέλεια στο περιβάλλον, είναι δημιουργίες μαστόρων που διέθεταν μια αξιοθαύμαστη προσαρμοστικότητα και παράλληλα μια χαρακτηριστική αμφιδεξιότητα.

Η Ηπειρωτική αρχιτεκτονική έχει να επιδείξει επίσης σημαντικά μνημεία αστικής αρχιτεκτονικής, όπως είναι πολλά λαϊκά σπίτια, αλλά και αρχοντικά, από τα οποία ατυχώς ελάχιστα σώζονται έως τις μέρες μας.

Ένας άλλος τομέας στον οποίο η Ήπειρος γνώρισε σημαντική καλλιτεχνική ανάπτυξη, τη βυζαντινή εποχή, είναι και ο χώρος της ζωγραφικής.

Από τον 13^{ο} αι. σώζονται αρκετές τοιχογραφίες σε εκκλησίες της περιοχής, που προσφέρουν ικανές μαρτυρίες για το υψηλό επίπεδο της τέχνης.

Οι τοιχογραφίες που σώζονται στην Βλαχέρνα, στον Αγ. Βασίλειο της Άρτας, τα ψηφιδωτά της Παρηγορήτισσας φανερώνουν υψηλή καλλιτεχνική κίνηση στον τομέα της μνημειακής ζωγραφικής, ενώ παράλληλα προσφέρουν στοιχεία για την πνευματικότητα των ανθρώπων της εποχής.

Η ακμή που γνώρισε η ζωγραφική στην Ήπειρο τη βυζαντινή περίοδο απετέλεσε τη βάση για την εξέλιξη που ακολούθησε τους επόμενους αιώνες. Σταθμός υπήρξε το 16^{ο} αι. Την εποχή αυτή δημιουργήθηκε ένα νέο καλλιτεχνικό ρεύμα, που είναι γνωστό ως Ηπειρωτική σχολή ζωγραφικής και το οποίο άσκησε επιδράσεις στη ζωγραφική και άλλων περιοχών της ΒΔ Ελλάδος.

Τα σημαντικότερα έργα αυτού του ρεύματος βρίσκονται στο Νησί της Λίμνης των Ιωαννίνων και είναι οι τοιχογραφίες του Αγ. Νικολάου των Φιλανθρώπινων και οι τοιχογραφίες του Αγ. Νικολάου Στρατηγοπούλου ή Ντίλιου.

Τον 17^{ο}, 18^{ο} αι. έχουμε περισσότερες πληροφορίες όχι μόνο για τη ζωγραφική, αλλά και για τους ίδιους τους ζωγράφους. Την εποχή αυτή πολλά χωριά της Ηπείρου, όπως το Καπέσοβο και τα Άνω Σουδενά Ζαγορίου, το Φορτόσι Κατσανοχωρίων, οι Χιονάδες Κόνιτσας υπήρξαν πατρίδα πολλών ζωγράφων, που εργάζονταν οργανωμένοι σε ομάδες ή συνεργεία.

Οι πληροφορίες που έχουμε γι' αυτούς προέρχονται κυρίως από τις πολυάριθμες επιγραφές των εκκλησιών, που έχουν ζωγραφίσει.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τους Καπεσοβίτες ζωγράφους, οι οποίοι από το 1742 έως και το 1841, με βάση δύο οικογένειες αγιογράφων, έκαναν τις τοιχογραφίες σε είκοσι χρονολογημένους ναούς της περιοχής των Ιωαννίνων, αλλά και στη Σιάτιστα της Μακεδονίας. Οκτώ ζωγράφοι από τους Καλαρρύτες ζωγράφισαν επίσης πολλές εικόνες και τοιχογραφίες στην περιοχή των Τζουμέρκων αλλά και της Καλαμπάκας, ανάμεσα στο 1714 έως και το 1808.

Οι Ηπειρώτες ζωγράφοι της εποχής αυτής διακρίνονται για ένα προσωπικό στυλ, που προέρχεται από την επίδραση της ζωγραφικής της λεγόμενης Ηπειρωτικής σχολής του 16ου αι. Αργότερα επηρεάσθηκαν από τα νέα ευρωπαϊκά ρεύματα, που έφτασαν σ' αυτούς μέσω των λογίων των Ιωαννίνων, αλλά και των πλουσίων ταξιδεμένων Ηπειρωτών. Τα ρεύματα αυτά έκαναν δειλά την εμφάνισή τους στους εκκλησιαστικούς χώρους κυριάρχησαν όμως στη διακόσμηση των αρχοντικών.

Είναι βέβαιο ότι πολλοί ζωγράφοι εργάσθηκαν σε ναούς, αλλά και σε αρχοντικά και κατάφεραν να προσαρμόσουν τη ζωγραφική τους στο αντίστοιχο ύφος που επέβαλλε ο κάθε χώρος. Ανθέμια, ροκοκό διακοσμήσεις, τοπία είναι μερικά από τα θέματα που συναντάμε σε αρχοντικά του Ζαγορίου, αλλά και άλλων περιοχών της Ηπείρου.

Η Αργυροχρυσοχοΐα είναι μια τέχνη κατ' εξοχήν συνδεδεμένη με την Ήπειρο, η οποία παρά την έλλειψη της πρώτης ύλης και τη γεωγραφική της απομόνωση κατάφερε να δώσει ξεχωριστές κατευθύνσεις στο χώρο αυτό.

Τα Ηπειρωτικά εργαστήρια δημιούργησαν αντικείμενα εφάμιλλα καλλιτεχνικών εργαστηρίων ονομαστών κέντρων όπως η Κων/πολη.

Στα έργα τους περιλαμβάνονται εκκλησιαστικά αντικείμενα δηλ. δισκοπότηρα, λειψανοθήκες, οικιακά σκεύη, όπως λάμπες, δίσκους, τάσια αλλά και κοσμήματα και όπλα.

Οι Ηπειρώτες αργυροχρυσοχόοι ήταν γνωστοί ως χρυσικοί, αν και το κύριο υλικό, που επεξεργάζονταν ήταν το ασήμι, ενώ παράλληλα δούλευαν και φτωχότερα μέταλλα όπως ο χαλκός και ο μπρούτζος.

Τα εργαστήρια των Ιωαννίνων διέθεταν επιδέξιους τεχνίτες στην επεξεργασία μετάλλων ήδη από τη βυζαντινή εποχή. Αντικείμενα αργυροχρυσοχοΐας, που χρονολογούνται τον 14ο αι. και είναι έργα Γιαννιώτικων εργαστηρίων βρίσκονται σήμερα σε συλλογές των Μετεώρων και του Αγ. Όρους.

Το δοχείο που βλέπεται στη διαφάνεια υπήρξε δωρεά του Σέρβου ηγεμόνα των Ιωαννίνων Θωμά Πρελιουμπόβιτς στο μοναστήρι της Θεοτόκου Γαβαλιώτισσας στα Βοδενά. Μετά την καταστροφή του μοναστηρίου γύρω στο 1395 τα πολύτιμα σκεύη του ναού μεταφέρθησαν στη Μονή Μεγίστης Λαύρας όπου βρίσκονται και σήμερα.

Δωρεά του Θωμά Πρελιούμποβιτς και της συζύγου του Μαρίας Αγγελίνας Παλαιολογίνας υπήρξε και η περίφημη λειψανοθήκη που βρίσκεται σήμερα σε μουσείο της Ισπανικής πόλεως Guenca.

Πρόκειται για ένα αριστούργημα αργυροχροσοχοΐας που συνδυάζεται με ζωγραφική και πολύτιμους λίθους.

Οι παραγγελίες έργων υψηλής ποιότητας αποτέλεσαν σημαντικό κίνητρο για τα καλλιτεχνικά εργαστήρια των Ιωαννίνων του 14ου αι. η ανάπτυξη των οποίων συνεχίσθηκε και τα μετέπειτα χρόνια. Οι πρώτες πληροφορίες για επώνυμους Ηπειρώτες χρυσοχόους γίνονται τον 17ο αι. και αναφέρονται στους Σουγδουρήδες γνωστούς Γιαννιώτες τεχνίτες.

Τη μεγαλύτερη όμως

Συνέχεια στη σελ. 3

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 7 μ.μ. ακριβώς

ΗΠΕΙΡΟΣ

Α' ΚΥΚΛΟΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΗ... ΙΣΤΟΡΙΑ...
ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

- **ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ**
- **ΤΑΤΙΑΝΑ ΑΒΕΡΩΦ-ΙΩΑΝΝΟΥ**
  Πρόεδρος Ιδρύματος Ευάγγελου Αβέρωφ-Τοσίτσα:
  Παράδοση και Ζωή: Το παράδειγμα του Μετσόβου
- **ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**
  Αρχαιολόγος του Υπουργείου Πολιτισμού:
  Η εξέλιξη της Βυζαντινής Τέχνης και η διαχρονική αξία της.
- **ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΜΑΤΣΑΣ**
  Συγγραφέας-Σκηνοθέτης
  Ένας Ηπειρώτης Οδυσσέας: Το τραγούδι του ξενιτεμού
- **ΜΑΡΙΑ ΜΗΛΙΓΚΟΥ-ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗ**
  Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών:
  Ο Λαϊκός Πολιτισμός της Βορείου Ηπείρου όπως διαγράφεται από τη νεώτερη προφορική παράδοση.
- **ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ** του προέδρου της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΩΣΤΑ ΑΛΕΞΙΟΥ
- **ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΕ ΧΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ**

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΔΕΞΙΩΣΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 7 μ.μ. ακριβώς

ΗΠΕΙΡΟΣ

Β' ΚΥΚΛΟΣ
ΑΓΩΝΕΣ... ΠΑΙΔΕΙΑ... ΠΡΟΣΦΟΡΑ

- **ΔΗΜ. ΓΛΑΡΟΣ**
  Πρύτανης Πανεπιστημίου Ιωαννίων:
  Χαιρετισμός
- **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΤΣΟΣ**
  Επίτιμος Γεν. Διευθυντής της Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής Ακαδημίας και Γενικός Γραμματέας της Ε.Η.Μ.
  Η Παιδεία στην Ήπειρο επί Τουρκοκρατίας.
- **ΚΩΣΤΑΣ Π. ΒΛΑΧΟΣ**
  Φιλόλογος, Έφορος του Πνευματικού Κέντρου της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών:
  Το φαινόμενο της Ηπειρωτικής Ευποιίας.
- **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΤΕΛΗΣ**
  Αντιπτέραρχος ε.α.:
  Μια άγνωστη ηρωική σελίδα από τη δράση της αεροπορίας μας στην Ήπειρο.
- **ΝΙΝΑ ΓΟΥΔΕΛΗ**
  Δημοσιογράφος
  Αγώνες της Ηπείρου
- **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ**
  Συγγραφέας - Δικηγόρος, Πρόεδρος της Εταιρείας των Φίλων του Πολεμικού Μουσείου.
  Η αισθητική των όπλων της Ηπείρου.
- **ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ** του Προέδρου της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ Θ. ΙΩΑΝΝΟΥ
- **ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ «ΤΟ ΚΟΥΓΚΙ» ΣΕ ΧΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ**

ΔΕΞΙΩΣΗ

ΚΡΑΥΓΗ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΜΑΣ ΑΠΟΚΑΛΟΥΝ ΕΛΛΗΝΕΣ,

ερχόμαστε εδώ στην Ελλάδα μας αποκαλούν Αλβανούς; Εμείς, τελικά, τι πρέπει να λέμε ότι είμαστε;

HAMONTD
Καθηγητής Πανεπ. Αγγλίας Οξφόρδης

Ήταν ορειβάτης και επειδή τα βουνά της Ηπείρου είναι η Ελβετία της Ελλάδας, το 1930 περιδιάβηκε την Ήπειρο και εντυπωσιάστηκε από τα Αρχαιολογικά ευρήματα στην περιοχή, όπου άρχισε να συλλέγει τεκμηριωμένες πληροφορίες, όπου μετά 30 χρόνων δημοσιεύει το 1967 το βιβλίο του «ΗΠΕΙΡΟΣ».

Στο βιβλίο αυτό διαφαίνεται ότι 2 έθνη ινδοευρωπαϊκά έρχονται τη 2η χιλιετηρίδα π.Χ. προς την περιοχή της Ηπείρου.

Το ένα εγκαταστάθηκε Αλβανία, Β.Η και το δεύτερο στην περιοχή της Βοσνίας.

Οι Αριστοκράτες έμεναν σε πύργους. Οι πρώτοι Έλληνες ήλθαν στις Μυκήνες το 1683, π.χ. Ελληνόφωνοι.

Από το βόρειο μέρος της Ηπείρου μέχρι τις Μυκήνες στην Πελοπόννησο κατοικούσαν Ελληνόφωνοι, όπου πρόκειται για ενιαία φυλή.

Ο Αριστοτέλης αναφέρει στα Ελληνικά του, ότι το λίκνο των Ελλήνων ήταν η Δωδώνη, όπου κατοικούσαν οι αρχαίοι Σελλοί (το σ είναι η δασεία του Ελλοί), ο Θουκυδίδης αναφέρει ότι ο Αχιλλέας ήταν από τη Δωδώνη.

Σ' αυτό το επιστημονικά τεκμηριωμένο βιβλίο του Harnont «Ήπειρος», αναφέρει και τεκμηριώνει με επιστημονική υπευθυνότητα όλα αυτά τα κείμενα από τους Αρχαίους.

Η καθηγήτρια Φανούρα Παπάζογλου, σύζυγος του Βυζαντινολόγου Ρουμάνου Οστροζόσκι, λέει σε κριτική της ότι είναι το βιβλίο του κ. Harnont το πιο σαφή και τεκμηριωμένο βιβλίο, όπου αποδείχεται την ελληνικότητα της Β. Ηπείρου.

Είναι ενιαία και αραγής από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Το ότι πάρα πολλοί Αλβανοί λένε ότι είναι Έλληνες, όπως αυτοί που κατοικούν στην Κορυτσά και στη Χειμάρρα, αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι η ελληνική γλώσσα εδιδάσκετο σε 99 χωριά της Β. Ηπείρου, όμως τα καθεστώτα του Ζώγου και του Έμβερ Χόντζα αποφάσισαν και κλείσαν τα δημοτικά σχολεία· στη μεν Κορυτσά από το 1930, οπότε οι νεώτερες γενιές, παρ' ότι είναι Έλληνες, να ξεχάσουν τη μητρική τους γλώσσα, διότι δεν εδιδάσκετο.

Το 1943 κλείσαν και τα δημοτικά σχολεία στη Χειμάρρα. Στα σχολεία που επετρέπετο να λειτουργούν, διδάσκεται η ελληνική μόνο σε τέσσερις πρώτες τάξεις του δημοτικού,.Γραφή - ανάγνωση όχι ιστορία, οπότε μετά συνέχιζαν το σχολείο και σταΓυμνάσιο-Λύκειο-Πανεπιστήμιο στα ελληνικά.

Στις μεγάλες πόλεις, όπως Άγιοι Σαράντα - Αργυρόκαστρο - Κορυτσά - Χειμάρρα, όπου το 100% του πληθυσμού ήταν ελληνικά, δεν υπήρχαν ελληνικά σχολεία.

Στην Αλβανία δεν υπήρχαν νόμοι και σύνταγμα και οι διοικούντες ενεργούσαν αυθαίρετα, χωρίς να υπακούουν και να εφαρμόζουν τις διατάξεις που ρυθμίζουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ανθρώπων.

Πρέπει, λοιπόν, εμείς οι γηγενείς Έλληνες να είμαστε γνώστες των πολιτικοκοινωνικών συνθηκών και καταστάσεων της Αλβανίας και να μη λέμε σε Έλληνες, που αυτό φαίνεται από τα επίθετά τους π.χ. ενδεικτικά αναφέρω ένα όνομα «Καλούδη», ότι εφόσον δεν ξέρουν ελληνικά δεν είναι Έλληνες και να τους αποκαλούμε Αλβανούς.

Αυτοί οι άνθρωποι, που τόσα χρόνια καταπιέζονταν θρησκευτικά-πολιτιστικά και οι εκεί Αλβανοί τους αποκαλούσαν Έλληνες, οι εδώ Έλληνες, όταν ήρθαν, τους αποκαλούν Αλβανούς. Στο κάτω-κάτω αυτοί οι άνθρωποι, οι ταλαιπωρημένοι, πώς θα πρέπει να ονομάζονται;

Πρέπει να δοθεί η δυνατότητα σ' αυτούς τους ανθρώπους και η πολιτεία να ενδιαφερθεί σοβαρά με τους ανθρώπους αυτούς να παραμείνουν Έλληνες με τη γλώσσα τους, την παιδεία, τη θρησκεία τους.

Ένας Αλβανός, ο Βάρση Μπέης, έγραψε στη Γαλλική ένα βιβλίο, όπου τονίζει τη συμβολή των Ελλήνων στην πνευματική-πολιτιστικήανάρθρωση των Αλβανών. Πρέπει να γνωρίζουν ότι ο ΖΑΠΠΑΣ και ο ΣΙΝΑΣ είναι Β. Ηπειρώτες. Άρα, η καρδιά της Αθήνας χτυπά Β. Ήπειρο, αλλά εμείς δεν αποδεχόμαστε τους Β. Ηπειρώτες.

Ο Καθηγητής Πανεπιστημίου της Σορβόνης «Ρωμανιστής-Βυζαντινολόγος» σε μια εκπομπή στην τηλεόραση τόνισε ότι η ασφαλής πρόοδος αυτού του λαού και η ειρηνική συμβίωση στην Αλβανία, Ελλήνων και Αλβανών, που είναι άριστες, πρέπει να στηριχτεί στο πρωτόκολο της Κερκύρας, που υπογράφτηκε από τις μεγάλες δυνάμεις το 1914. Σ' αυτό ορίζεται στα κυριότερα άρθρα του ότι η βασική γλώσσα είναι η ελληνική, ενώ η Αλβανική είναι προαιρετική. Στα σχολεία δεν υπάρχει κανένας χάρτης, όπου ορίζει αυτές τις περιοχές που είναι εγκεκριμένοι και υπογεγραμμένοι.

Κατέληξε ότι η ασφαλέστερη πρόοδος σ' αυτό το φλέγον θέμα είναι η πρόοδος αυτού του λαού και στηριχτεί στην αυτονομία, για να μπορέσει να δράσει πολιτιστικά και πνευματικά και να μπορέσει να αφυπνήσει και αλβανικά στοιχεία προς την πρόοδο αυτής της χώρας.

Τεκμήρια και συνθήκες υπάρχουν· χρειάζονται οι φορείς να υποστηρίζουν και να στηρίζουν αυτή τη θέση για να μπορέσουν κάποτε οι λαοί να ασκήσουν το δικαίωμά της «Αυτοδιάθεσης τους».

Ένας λαός που έχει μέλλον, θα προχωρήσει με σταθερότητα και γνωστότητα. Μπροστά. Οι λαοί θα πηγαίνουν πάντα μπροστά...

Βίκη Καραγιάννη-Αράπη

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις με την φροντίδα της Πολιτιστικής Ένωσης Ελληνίδων και της Εταιρίας Φίλων του Πολεμικού Μουσείου

Συνέχεια από τη σελ. 2

ακμή γνώρισε η τέχνη της αργυροχρυσοχοΐας τον 19ο αι. και συγκεκριμένα την εποχή του Αλή Πασά. Την εποχή αυτή αναφέρεται ότι στα Γιάννενα υπήρχαν 34 χρυσοχοΐα.

Εκτός όμως των Ιωαννίνων δύο άλλες περιοχές στην Ήπειρο υπήρξαν ονομαστές για τα εργαστήρια τους. Πρόκειται για τα χωριά Συρράκο και Καλαρρύτες η συμβολή των οποίων υπήρξε σημαντική στον τομέα αυτό. Ονομαστές οικογένειες Καλαρρυτινών όπως οι Μπάφα και οι Τζημούριδες δημιούργησαν εξαίσια καλύμματα Ευαγγελίων και άλλα εκκλησιαστικά σκεύη, πολλά από τα οποία βρίσκονται κυρίως σε ναούς των Επτανήσων.

Στις αρχές του 19ου αι οι Καλαρρυτινοί αργυροχρυσοχόοι ανέπτυξαν δραστηριότητες σε μεγάλα κέντρα της Δύσης όπως το Λιβόρνο και η Βιένη από όπου δέχθηκαν επιδράσεις και πλούτισαν με νέα σχέδια και τρόπους, την τεχνική τους.

Η τέχνη της αργυροχρυσοχοΐας παραμένει σήμερα στην Ήπειρο ανθηρή και παρά την εμπορευματοποίηση που έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια, μπορεί κανείς να βρει στα εργαστήριά της πραγματικά αριστουργήματα.

Κυρίες και κύριοι

Είναι εύλογο ότι ο λιγοστός χρόνος που έχω στη διάθεσή μου δεν μου επιτρέπει να επεκταθώ σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα, όπως είναι η διαχρονική εξέλιξη της βυζ/νής τέχνης στην Ήπειρο. Στη σύντομη ομιλία μου προσπάθησα να αναφερθώ σε μερικά θέματα τα οποία εκτός από το ενδιαφέρον, παρουσιάζουν και μια ιδιαιτερότητα που χαρακτηρίζει την Ήπειρο από τον υπόλοιπο ελλαδικό χώρο.

Σας ευχαριστώ
Βαρβάρα Ν. Παπαδοπούλου

Χ & Κ ΠΑΠΑΒΑΓΓΕΛΗΣ οε
έπιπλα κουζίνας επιπλώσεις
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: 1ο χλμ. ΑΡΤΑΣ - ΤΡΙΚΑΛΩΝ Τηλ. 836.72
ΕΚΘΕΣΗ: Βασ. Κων/νου 49 ΑΡΤΑ Τηλ. 202.53

Οχαδερφισμός και ... πάσης Ελλάδος

Του Σπύρου Γιάννου

Με δύσκολα λόγια αρχινάμε το σημερινό μας σημείωμα, έτσι γιά να πάνε "ασορτί" με τις δυσκολίες που τούτες τις μέρες (20-25 Οκτωβρίου 1994) πλήττουν τον τόπο μας στην πρωτεύουσα και την επαρχία. Η φύση, βλέπετε, δεν κάνει ταξικές διακρίσεις.

Οχαδερφισμός, λοιπόν,ή και ωχαδερφισμός, όπως λέει και το λεξικό είναι η έλλειψη ενδιαφέροντος (γιά τα κοινά μάλλον), η αδιαφορία, η οκνηρία. Η λέξη παράγεται από τη φράση : "Οχ, αδερφέ, δε βαριέσαι ... , άσε με ήσυχο ... , κοίτα τη δουλειά σου ... , κάτσε στ' αυγά σου..."

Και σαν λέξη και σαν φαινόμενο και πράξη ο οχαδερφισμός είναι φαινόμενο του νεοελληνικού βίου. Στις μέρες μας μάλιστα το φαινόμενο βρίσκεται σε έξαρση, παίρνει διαστάσεις επιδημίας, εθνικής συμφοράς.

Δε βαρέσαι, αδερφέ, εγώ ή εσύ θα διορθώσουμε το ρωμέικο;

Κουβέντα - λαϊκή σοφία συνηθισμένη στην καθημερνή μας επικοινωνία.

Όλοι σχεδόν τη λέμε ή θα την πούμε, μερικοί όμως συμπολίτες μας την έχουν αναγάγει σε κανόνα ζωής, απαράβατη αρχή και ... καλοπερνούν. Κι όσοι δεν ξέρουν τη φράση μπορεί κάλιστα να την εφαρμόζουν καθημερινά και ... συστηματικά. Βολεύει αφάνταστα και σε βγάζει από τη δύσκολη θέση, άσε που σε γλιτώνει από απρόβλεπτους μπελάδες.

Και γιά να μη αερολογούμε, καθότι δεν είμαστε και "αιθεροβάμονες" , θα φέρουμε μερικά παραδείγματα από την καθημερινή ζωή, γιά να δούμε πόσο πολύ διαδομένη είναι η αρρώστια που συζητάμε : ο οχαδερφισμός ...

Οχαδερφισμός Νο 1 : Γυρίζοντας στις 10 περίπου τη νύχτα στο σπίτι μου βλέπω μια συγκάτοικο στην πολυκατοικία μας ν' αφήνει τα σκουπίδια της λίγο πιό κει απ' την είσοδο. Η μια είναι κανονική, μαύρη σακούλα σκουπιδιών, καλά κλεισμένη· η δεύτερη όμως είναι σακούλα σούπερ μάρκετ - δεν σας ενδιαφέρει τίνος - σχεδόν ανοιχτή, αφού είναι υπεργεμισμένη. Σκέψη 1η : Να τη φωνάξω, να της ζητήσω ευγενικά να πάρει πάλι τα σκουπίδια της, γιατί αλλιώς θα φωνάξω το "100". Σκέψη δεύτερη και κολητή της πρώτης : **Οχ αδερφέ**, κάνε πως δεν είδες τίποτε ... Μπορεί να σε βρίσει, να βάλει τις φωνές, να μπλέξεις νυχτιάτικα με αστυνομίες, νάχεις τραβήγματα, φασαρίες ζητάς ; Καληνύχτα κυρία Γ...

Οχαδερφισμός Νο 2 : Με το ΙΧ μου τραβώ κατά την Πάρνηθα. Προηγείται άγνωστη, ωραία κυρία με τα παιδιά της πίσω και με καινούρια BMW. Καλά κι ωραία όλα. Ξαφνικά η κυρία πετάει απ' τ' ανοιχτό παράθυρο της BMW το άδειο κουτί απ' τα τσιγάρα της, που προσγειώνεται στην πρασινάδα. 1η σκέψη : Της παίρνεις τον αριθμό και την καταγγέλλεις στην αστυνομία ή όχι ; 2η και συνεχόμενη της 1ης : Καλά ο χρόνος που θα χάσω, χαλάλι του μια κι είναι γιά ένα καθαρό περιβάλλον κ.λ.π. Αλλά φαντάσου τον αξιωματικό υπηρεσίας να σε κοιτάει μ' ένα βλέμμα, σαν να λέει : "εδώ το χωριό καίγεται κι η Βαγγελιώ χτενίζεται" . "Οχ αδερφέ, πας γυρεύοντας μου φαίνεται" . Καλή διασκέδαση, ωραία μου κυρία ...

Οχαδερφισμός Νο 3 : Η κόρη στη Β' Λυκείου. Ξύπνιο παιδί, καλή μαθήτρια. Λέει : Ο κ. τάδε, καθηγητής, δεν κάνει "καλο μάθημα" . Είναι κουρασμένος απ' τα πολλά ιδιαίτερα μαθήματα. Ακόμα και σε μαθητές που κάνει, το λένε κι οι ίδιοι ... Σκέψη 1η : Να πάμε 5-6 ενδιαφερόμενοι γονείς και να καταγγείλουμε το γεγονός στις αρμόδιες αρχές. Το και το συμβαίνει. Ή σταματάει αμέσως τα "φροντιστήρια" και κάνει καλά τη δουλειά του ή να φύγει απ' το σχολειό ... Σκέψη 2η και φαρμακερή : Οι αρμόδιοι ζητούν γραπτή καταγγελία με στοιχεία : ονόματα, ημερομηνίες, διευθύνσεις, υπογραφές ... τα πράγματα σκουραίνουν. Ποιός θα βγάλει το φίδι απ' την την τρύπα ; Κανένας δεν παίρνει όρκο ότι ο κ. τάδε κάνει ιδιαίτερα. Η λύση ; Στείλαμε και μεις το κορίτσι φροντιστήριο και ... καθαρίσαμε.

Τα παραδείγματα θα μπορούσαν να καλύψουν δεκάδες σελίδες : Ο εφοριακός που λαδώνεται γιά να "κλείσει" ευνοϊκά τη φορολογική μου υπόθεση, ο γιατρός που δε σε χειρουργεί χωρίς το φακελάκι, ο αστυνομικός που κάνει "στραβά μάτια" γιά το ωράριο ή το ζύγισμα κλπ. ,ο υπάλληλος της πολεοδομίας που "δε βλέπει" το αυθαίρετο, ο έμπορος που δεν σου κόβει απόδειξη κι ας πλήρωσες εσύ το Φ.Π.Α. κι άλλα παρόμοια καθημέρινα φαινόμενα **συμβαίνουν λόγω του οχαδερφισμού μας.**

Πολλά από τα δεινά που συμβαίνουν αυτές τις μέρες στην τριτοκοσμική Ελλάδα ίσως να έλειπαν αν θεραπευόταν ο οχαδερφισμός μας. Αν βλέπαμε λίγο πιό μακριά από το τομαράκι μας, το σπιτάκι μας· αν χαλαλίζαμε λιγάκι απ' τη βόλεψή μας, αν κοιτάζαμε και το γενίκο συμφέρον μαζί με το ατομικό ... Ίσως να μη γινόταν οι πλημμύρες με 3 ώρες βροχή, έστω νεροποντή. Να μη πέθαιναν άνθρωποι στην πόρτα του νοσοκομείου αβοήθητοι ...

Πρέπει να μας γίνει πεποίθηση, βαθιά ότι : Αφού κάτι που συμβαίνει στο Β.Πόλο, π.χ λιώσιμο των πάγων, έχει επίδραση και στη δική μας ζωή (δροσιά ή ζέστη), πολύ περισσότερο έχει επίδραση ό,τι συμβαίνει στη γειτονιά μας, στο χωριό μας, στην πόλη μας, την περιοχή μας.

Κι αν αυτό είναι στραβό κι ανάποδο να το ισιώσουμε με ατομική και συλλογική δράση. Το "οχ, αδερφέ, τι με νοιάζει εμένα ... να το αντικαταστήσουμε με το. Κι όμως εμένα με νοιάζει, κι εσένα κι όλους μας μας νοιάζει. Πρέπει, είναι ανάγκη, βρε αδερφέ, να μας νοιάζει.

Σπύρος Γιαννος

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Μην είναι οι μίζες, οι παχιές που Χρυσολάμπουν;!!
Μην είναι το ψιλό γαζί, που όλοι μαζί, μας κάνουν;
Μην είναι τα λαδώματα του κάθε πατσαβόλτα;
Μην είναι οι αρχαιοκάπηλοι που τάχουν φέρει βόλτα;

Μην είναι οι τριακόσιοι που ένα βιολί βαράνε;
Μην είναι ο φτωχός λαός που πανω του πατάνε;
Μην είναι η προ ανακριτική κάθε τετραετία;
Μην είναι οι υπο κλοπές και άλλα τέτοια... αστεία;

Μην είναι η συνεδρίαση με τα λευκά... γουνάκια
Μην είναι οι γνωστοί άγνωστοι που αρπάζουν φακελάκια;
Μην είναι τα συστήματα υγείας και παιδείας;
Μην είναι το ξεχαρβάλωμα της κάθε υπηρεσίας;

Μην είναι στο οικονομικά οι... παρα μορφωμένοι;
Μην είναι αυτοί που θέλουνε σανίδα... μουσκεμένη;
Μην είναι κάποια τρωκτικά που πάντα ροκανίζουν;
Μην είναι τα κορόιδα που μοναχά ψηφίζουν;

Μην είναι οι διορισμοί από τα παραθύρια;
Μην είναι τα προ εκλογικά ποτάμια και γεφύρια;
Μην είναι το ξεζούμισμα αυτό της εφορείας;
Μην είναι το ψαχούλεμα στην τσάντα της κυρίας;

Μην είναι όλοι οι άνεργοι οι φορολογημένοι;
Μην είναι οι βιομήχανοι που δηλώνουν... πεινασμένοι;!!
Μην είναι αυτό το θέατρο που παίζουν τόσα Χρόνια;
Μην είναι οι ξεκαπίστρωτοι που μας περνάν για ψώνια;

Μην είναι οι βίλες και τα κότερα τόσων φοροφυγάδων;
Μην είναι τα τσιφλικάτων συνέχεια των αγάδων;
Μην είναι οι καταθέσεις των εκεί στην Ελβετία;
Μην είναι αυτοί που ευθύνονται για την οικονομία;

Μην είναι οι αντιστασιακές συντάξεις οι κομμένες;
Μην είναι οι άλλες οι γνωστές οι σούπερ αυξημένες;
Μην είναι το άγριο δούλεμα που γίνεται επί χρόνια;
Μην είναι οι ξυλοδαρμοί εκεί στα πεζοδρόμια;

Μην είναι η αλβανοποίηση των ημερομησθίων;
Μην είναι τα προγράμματα των διεθνών ταμείων;
Μην είναι οι συνδικαλιστές όλοι οι καπελωμένοι;
Μην είναι απ' τα κομματικά γραφεία οι διορισμένοι;

Μην είναι οι προοδευτικοί οι εργατοπατέρες;
Μην είναι οι εγκάθετοι και όλοι αυτοί οι αστέρες;
Μην είναι στις κομματικές τις στρούγκες οι κλεισμένοι;
Μην είναι οι ανένταχτοι οι προβληματισμένοι;

Μην είναι ο... άκομψος καυγάς πέντε-έξι δεσποτάδων;
Μην είναι οι... εμπορικές ταρίφες κάποιων παπάδων;
Μην είναι ο τραχανο καυγάς του τέως για την κουτάλα;
Μην είναι το λότο, το ξυστό, ο τζόγος, και η μπάλα;

Τελικά... τί είναι η πατρίδα μας;

Όλα μαζί, κι αυτά κι εκείνα, και κάποια ακόμα
Είναι πατρίδα μας...
Κλείστα μέσα στην καρδιά σου όλα μαζί...
Κι αν δεν πάθεις έμφραγμα και είσαι ζωντανός!!!
Ετοίμασε το φάκελο για να σε δει γιατρός...

Κοινοτικό γραφείο
Κεντρικού
Τηλ.: 0685 71295

Ο Γραμματέας της Κοινότητας Κεντρικού βρίσκεται κάθε πρωί στο γραφείο και είναι πρόθυμος να εξυπηρετήσει κάθε χωριανό.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ-ΔΑΣΚΑΛΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Η γυναικεία παρουσία από την Αρχαιότητα μέχρι σήμερα στο κοινωνικό και τον πολιτικό και πνευματικό κόσμο είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Αφού στην αρχαιότητα δεν ήταν άξια ούτε τα παιδιά της να διαπαιδαγωγεί και είχαν άνδρες παιδαγωγούς.

Δεν επέτρεπαν στις γυναίκες να γυμνάζονται κι όλοι γνωρίζουμε τι έγινε με την Καλιπάτειρα που πήγε κρυφά στους Ολυμπιακούς αγώνες.

Κι αν γνωρίζουμε ορισμένες γυναίκες, αυτές ανήκουν στην άρχουσα τάξη. Εάν έμεινε η Σαπφώ η ποιήτρια και η Λαΐς της Κορίνθου και η Ασπασία του Περικλή και τι μ' αυτό;

Οι άλλες οι ανώνυμες, οι κοινές, οι απλές γυναίκες τι άραγε έκαναν;

Ασχολούνταν με τον αργαλειό, με τις δουλειές του σπιτιού, με το νοικοκυριό;

Δεν υπάρχουν μαρτυρίες, αλλά αντλούμε λίγες πληροφορίες σκόρπιες από τους λόγιους άνδρες. Στη συνέχεια, στην Εποχή του Βυζαντίου, τα χρόνια αυτά ποιες επώνυμες γνωρίζουμε; Την Καστανή, τη Θεοδώρα κι άλλες;

Οπότε ερχόμαστε το 1589 τα χρόνια της Τουρκοκρατίας να γνωρίζουμε μια προσωπικότητα, τη Φιλοθέη Βενιζέλου κι αυτή όχι για την παιδεία της και τη μόρφωσή της, αλλά για το έργο της που προσέφερε στην εκκλησία.

Είναι αυτή που έφτιαξε το πρώτο σχολείο στη μονή σαν παρθεναγωγείο, όπου ήταν διδασκαλεία Θηλέων μόνο και πήγαιναν εκεί στη μονή τα κορίτσια των πλουσίων και μάθαιναν γραφή - ανάγνωση - αριθμητική - φυσική - ιστορία, διότι απαγορεύονταν στα κορίτσια να μορφώνονται και από τότε «οι καλόγριες», όπως λεν σήμερα, διαπαιδαγωγούσαν κορίτσια, που θα γαλουχούσαν τους σκλαβωμένους νέους, που θα αγωνιζόταν αργότερα για την ελευθερία τους.

Ο Νεόφυτος Βάμβας τον 17ο αιώνα αναφέρει για τις Κυδωνίες της Μικράς Ασίας, για μια νέα παιδαγωγό, την Ευανθία Καΐρη.

Η Ευανθία Καΐρη ξετυλίγει την παιδεία στη Μ. Ασία σαν ένα καινούργιο Μίτο της Αριάνδης, όπου θα φτάσει τον 19ο αι. στον Βενέζη, τον Σεφέρη, τον Κόντογλου και όπως ο Κοραής θα γράφει λίγο πριν πεθάνει στη Γαλλία, τον Απρίλη του 1833: «Αποθνήσκω πλέον ευχαριστημένος, αφού είδα ότι η παιδεία μας προχώρησε και σ' αυτάς τας γυναίκας».

Το 1821 η Καΐρη, η Αιμιλία Υψηλάντη, η Σούτσου, Μουρούζη κι άλλες πνευματικές γυναίκες ήταν ενήμερες για τη Φιλική Εταιρία, αλλά δεν μπορούσαν να μυηθούν γυναίκες.

Το 1821, που οι Κυδωνιές της Μ. Ασίας ξεθεμελιώνονται από Τούρκους, η Καΐρη θα έρθει στην Άνδρο, όπου θα συνεχίσει το έργο της.

Ιδρύονται τα πρώτα γυναικεία σχολεία στην Ερμούπολη της Σύρου, στο Ναύπλιο, στην Αίγινα, στην Αθήνα.

Όμως, δεν είναι δυνατόν οι γυναίκες εκπαιδευτικοί να μπορέσουν ν' ορθώσουν το ανάστημά τους στην ανδροκρατούμενη κοινωνία.

Όταν διορίστηκε μια δασκάλα στα Κιούρκα, τη λιθοβόλησαν. Ποιος; Οι άλλες γυναίκες και οι άνδρες και την ακολουθούσαν πλήθος ύβρεις από πίσω.

Πολύ σκληρό το έργο των πρώτων γυναικών εκπαιδευτικών.

Όμως, εάν αυτά γίνονται στα Κιούρκα και στην Ελλάδα, δεν γίνεται το ίδιο και στην Κύπρο με την άφιξη της «Ερατούς Καρίκης», που θα της επιφυλαχτεί μια θερμή υποδοχή, αφού είχε τοιχοκολληθεί σε όλα τα κεντρικά σημεία του νησιού και στις εκκλησίες η είδηση με την πρόσκληση για υποδοχή.

Το 1834 ψηφίζεται στη Βουλή των Ελλήνων νόμος, όπου απαγορεύει τη μετεκπαίδευση των κοριτσιών. Μόνο άνδρες μετεκπαιδεύονται. Όμως, κατορθώνουν στην Αθήνα να περάσουν νόμο τα ιδιωτικά σχολεία, να έχουν το δικαίωμα να δουλεύουν γυναίκες και να μετεκπαιδεύονται. Αυτό το πρώτο σχολείο ήταν «Το Αρσάκειο». Την ίδια τακτική ακολουθούν και τα ιδιωτικά της Αρχαίας Λυκαονίας, της Ανδριανούπολης, Φιλιππούπολης κι άλλων σχολείων στον Πόντο.

Έτσι ιδρύεται η σχολή Hil στην Ερμούπολη και το Φιλεκπαιδευτικό ίδρυμα του Αρσάκη.

Ο Σπυρίδων Λάμπρου αναφέρει ότι οι δασκάλες 15χρονα κοριτσόπουλα, όπου πήγαιναν για εργασία στα πολύ απομακρυσμένα ορεινά χωριά, αντιμετώπιζαν την αφιλοξενία και την αμόρφωτη και αγράμματη κοινωνία της επαρχίας και καθώς ήταν αγροίκοι χτυούσαν κι όλας τις γυναίκες.

Το 1871 η Μαρία Μωραϊτίνη, που διορίζεται στα Κιούρκα, διώχνεται νύχτα υπό βροχή ξύλων και λίθων.

Το 1888 στη Σκόπελο, όπου ο Γραμματέας ενημερώνει τον Πρόεδρο του δημόσιου σχολείου για μια δασκάλα ότι απεδείχθη ότι ήταν παντρεμένη και γι' αυτό δημιουργήθηκε σκάνδαλο, Ούτε να παντρευτούν δεν μπορούσαν οι γυναίκες εκπαιδευτικοί.

Κάποτε πρέπει να γραφεί το μαρτυρολόγιο αυτών των ανώνυμων γυναικών διδασκαλισσών. Ετούτη την κάψαν ζωντανή, την άλλη την εκακοποίησαν, η άλλη δεν γύρισε από την εξορία, ούτε ένα μνήμα να θυμίζει τον αγώνα τους, τα δύσκολα χρόνια της ανδροκρατίας.

Το 1890 φαίνεται μια αχνή ελπίδα στον ορίζοντα. Η Μανιάτισσα Ιωάννα Στεφανοπούλη εισήλθε στην Ακαδημία Αθηνών.

Το 1914 κάνει την είσοδό της στη Νομική της Αθήνας μια γυναίκα!!

Όμως, και εάν τελειώσει τη Νομική δεν έχει δικαίωμα να κάνει άσκηση σε δικηγορικό γραφείο.

Μόλις το 1925, μετά 10 χρόνια, θα κατορθώσει η γυναίκα να πάρει άδεια άσκησης επαγγέλματος του δικηγόρου.

Βλέπουμε ότι ο μακρύς και επίπονος δρόμος που άνοιξαν οι δασκάλες έναν αιώνα πριν έσπειρε καρπούς.

Όμως, τι σημασία έχουν για τους δασκάλους όλα αυτά; Τι σημασία έχουν τα ονόματα; Σημασία έχουν τα πρόσωπα των παιδιών που σε βλέπουν με τα αθώα ματάκια τους και σου χαμογελούν. Αυτή είναι η Νίκη!

Αυτές οι γυναίκες, που ξεκίνησαν έναν τέτοιο αγώνα, είμαστε εμείς σήμερα, ατενίζοντας στο παρελθόν τα σπασμένα αγάλματα, τα κλαμμένα μάτια, τα φοβισμένα βλέμματα, λέμε ότι ο κόσμος τελικά ετούτος ο απλός, ο ανυποψίαστος δεν χάνεται, ο κόσμος τούτος συνεχίζει με ένα μόνο οδηγό, σαν φάρος που φωτίζει τον πνευματικό άνθρωπο, τον ελεύθερο, το δίκαιο, τον παντοτεινό.

Αυτή είναι η μοίρα αυτού του τόπου, το λέω κατάρα, το λέω αντάρα και εγώ δεν ξέρω...

Βίκη Καραγιάννη-Αράπη

ΘΥΜΗΣΕΣ

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΙΣΤΟΡΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΥΝΑΣΑΙ ΝΑ ΖΕΙΣ

ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΦΕΥΓΑ

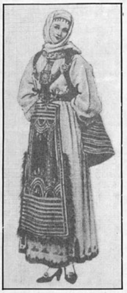

Όταν θα πήγαινα στο σχολείο μου, ο πατέρας μου μου αγόρασε τα καινούργια βιβλία, που τα χάρηκα πάρα πολύ και άρχισα να τα διαβάζω, αλλά δεν πήγα στο σχολείο, γιατί πιάστηκε ο πόλεμος της Μικράς Ασίας και τα δύο αδέρφια μου, ο ένας ήταν στη χωροφυλακή σταθμάρχης στη Μυτιλήνη και είχε και δικό του χοροδιδασκαλείο και ο άλλος είχε πάει εθελοντής στη χωροφυλακή και έγινε η επιστράτευση και πήραν και το μεγάλο τον αδερφό μου στον πόλεμο. Έτσι εγώ δεν πήγα στο σχολείο, με κράτησε ο πατέρας μου στο μαγαζί να γράφω τα ονόματα από τους πελάτες. Ποιος πλήρωνε και πόσα λεφτά.

Ο αδερφός μου ο μεγάλος δεν συνειδητοποίησε πως θα πήγαινε για πόλεμο, ίσως δε και να μη ξαναγυρνούσε και πήρε μαζί του το καλό του το κοστούμι και τα χρυσαφικά του, το ρολόι του με τη χρυσή καδένα, τα χρυσά του ξενοκούμπια, τη χρυσή του καρφίτσα, που κάρφωνε στη γραβάτα του, την άλλη χρυσή καρφίτσα που κάρφωνε στο σκληρό κολάρο του. Λες και πήγαινε για γαμπρός ο αδερφός μου, ξεκίνησε.

Τα γράφω αυτά, όχι για να δείξω τη σωρία των χρυσών, αλλά το μυαλό που κουβαλούσαν τότε οι νέοι. Κι όταν γύρισε ζωντανός από τη Μικρά Ασία και γδυτός με κουρελιασμένα ρούχα και μια πετσέτα στο χέρι, τα υπάρχοντά του τα άφησε στο «Ασκί-Σεχήρ», τότε κατάλαβε και φυσικά εκτίμησε τι εστί πόλεμος.

Άρχισε να δουλεύει και να μη τρέχει από γλέντι σε γλέντι, όπως έκανε πριν πάει στρατιώτης και στρώθηκε για καλά στη δουλειά.

Εγώ από μικρή άρχισα να πλέκω και να κεντάω, να ράβω και να βοηθάω τον πατέρα μου στο ράψιμο. Στις αρχές έραβα τις στολές και τα πουκάμισα των αδερφών μου, αργότερα ανδρικά, νυφικά, ανδρικά κοστούμια και μάλιστα γαμπριάτικα.

Το πρώτο γαμπριάτικο κοστούμι που έραψα ήταν του Αλέξανδρου Λαμπροβασίλη.

Μ' άρεσε να ζωγραφίζω σε ντάμια, σε πανί και σε μουσαμάδες ωραία τοπία, βουνά, πρόβατα που έβοσκαν με βλάχους και βλαχοπούλες.

Άλλαζα θέματα καμιά φορά και ζωγράφιζα ακρογιαλιές με βάρκες και τοπία με ωραία ηλιοβασιλέματα και στα βουνά και στις θάλασσες και πολλά άλλα. Τη ζωγραφική την έμαθα από τον εξάδερφό μου δάσκαλο Γεώργιο Δημητρίου Αράπη.

Μια καλοκαιριάτικη μέρα πέρασε στην Άρτα μια δασκάλα του **σίγκερ**, όπου πήγαινε στα κεφαλοχώρια να μάθει τα κορίτσια κέντημα στις μηχανές της εταιρίας. Τότε μου είπε ο πατέρας μου:

— «Θες και σύ Σοφία να πάρεις το δικό μου το άλογο τον Ψαρή με τη σέλα και να πας;».

Εγώ ήμουν πολύ χαρούμενη γι' αυτή του την πρόταση και αμέσως έφυγα για τα ΑΓΝΑΝΤΑ. Εκεί ήταν η αδερφή μου η Αλεξάνδρα, όπου κάθισα μόνο δύο μέρες και γύρισα στο σπίτι μου.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΝΑΖΑΙΟΥΣ

Τρεις ώρες χρειάστηκε το λεωφορείο της γραμμής για να φθάσει στους Ναζαίους από την Άρτα. Ήρθαμε στο χωριό για την εκτέλεση διαταγής φρούρησης του εκλογικού τμήματος στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές του Οκτωβρίου. Ποικίλες οι πρώτες εντυπώσεις από τη στιγμή της αποβίβασης στην πλατεία. Κανείς δεν κυκλοφορούσε έξω ενώ η θέα του νεκροταφείου δίπλα στην πλατεία του χωριού ήταν πρωτοφανής για εμάς. Στον ίδιο χώρο και περιμετρικά της πλατείας βρίσκονταν επίσης τρία παραδοσιακά μαγαζάκια ο ναός του Αγίου Νικολάου και το κτίριο που μέχρι πριν από 15 χρόνια λειτουργούσε ως δημοτικό σχολείο και τώρα ήταν το εκλογικό τμήμα. Μπαίνοντας μέσα η θέα ήταν αποκαρδιωτική. Σπασμένα τζάμια, κακή κατάσταση των ξύλινων τμημάτων, σκορπιοί σε ελεύθερη θέα κ.λπ.

Έχοντας πάντα μαζί μας τον οπλισμό καθώς και όλα τα πράγματά μας πήγαμε για ένα καφέ στο κλασικό παραδοσιακό καφεπαντοπωλείο του Βασίλη Καλιακάτσου, όπου υπάρχει και το κοινοτικό τηλέφωνο. Από το σημείο εκείνο και μετά η τύχη μας χαμογέλασε. Συναντήσαμε έναν πολύ φιλότιμο και φιλόξενο άνθρωπο που έλυσε όλα τα προβλήματά μας και συγκεκριμένα το πρόβλημα της στέγασης και της σίτισης. Όχι μόνο μας παραχώρησε ένα καινούργιο και αυτόνομο δωμάτιο για να μείνουμε αλλά και συνεχώς φρόντιζε για τη σίτισή μας. Στο μαγαζί του βρίσκαμε ότι χρειαζόμασταν και τίποτα δεν μας έλειψε αφού εκτός από τον κ. Βασίλη πάντα υπήρχε και η φιλοξενία της συζύγου του κ. Παναγιώτας.

Από το χωριό κα ιδιαίτερα από το μαγαζάκι του κυρ-Βασίλη η θέα ήταν φανταστική. Τα γύρω βουνά και λόφοι ήταν καταπράσινοι και το τοπίο συμπληρώνονταν με τον ποταμό Άραχθο ο οποίος περνούσε ήρεμα στους πρόποδες του βουνού πάνω στη μέση του οποίου ήταν χτισμένο το χωριό.

Με την πάροδο του χρόνου και ενώ σιγά - σιγά εγκλιματιστήκαμε, αρχίσαμε να γνωρίζουμε και τους κατοίκους του χωριού, οι οποίοι ήταν ανοιχτόκαρδοι, ομιλητικοί και με ενδιαφέρον μας ρωτούσαν αν η εγκατάστασή μας στο χωριό τους μας ήταν ευχάριστη.

Αυτό που μας προκάλεσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον ήταν η ισότητα των δύο φύλων που επικρατούσε πράγμα που γίνονταν εύκολα αντιληπτό αφού το βραδάκι στο καφενείο ήρθαν και οι γυναίκες του χωριού για ένα τσίπουρο που είναι το πιο διαδεδομένο τοπικό ποτό, αλλά και από τις συζητήσεις για τα κοινά στα οποία έπαιρναν και αυτές θέση χωρίς καμία διστακτικότητα. Οι μέρες κύλησαν ήρεμα όπως επίσης και η εκλογική διαδικασία. Έτσι την επόμενη φορά που χρειάστηκε να έρθουμε και πάλι για την επαναληπτική εκλογική νομαρχιακή αναμέτρηση ήταν κάτι το ευχάριστο για εμάς.

Παπαβασιλείου Νίκος -
Παπαγεωργίου Σωκράτης

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Το Δ.Σ. του Αράχθου ξεκίνησε το χορευτικό στις 19.11.94 κάθε Σάββατο 4 - 5.30 μ.μ. στο στέκι του Αράχθου. Δασκάλα η Βίκυ Αλημάρα παρακολουθούν τα μαθήματα οι:

1) Δήμητρα Ψυχογιού, 2) Βάσω Μάνου, 3) Φανή Αγγελοπούλου, 4) Μαρία Μαργώνη, 5) Κατερίνα Σταύρου, 6) Βασιλική Κατσίκα, 7) Ελπίδα Ψυχογιού, 8) Χαρούλα Μιχαλοπούλου, 9) Μαρία Πότσιου, 10) Παναγιώτης Αγγελόπουλος, 11) Χρήστος Ζέρβας, 12) Μιχάλης Μιχαλόπουλος, 13) Θανάσης Μπούρας, 14) Βασίλης Σταύρου, 15) Μάνθος Μαργώνης, 16) Μανώλης Πουλάκης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

— Η Χριστίνα Γ. Μπόμπολη στις 30.12.94 γέννησε κοριτσάκι.

Ευχή του Αράχθου να τους ζήσει.

— Η Στέλλα και ο Γιάννης Ανδρέα Αντωνίου στις 10.11.94 απέκτησαν κορίτσι. Να τους ζήσει.

Αρραβώνες

— Έγιναν οι αρραβώνες της κόρης του Δημητρίου Κ. Καλιακάτσου, της Αικατερίνης και του Μιχάλη Νιαρχάκου.

— Έγιναν οι αρραβώνες του συγχωριανού μας Απόστολου Θ. Καλιακάτσου με τη Βασιλική Κοντοκώστα από το Αγρίνιο.

Γάμοι

— Στις 5.11.94 στον Άγιο Θεράποντα Ζωγράφου παντρεύτηκε η Μαρία Χριστονάκη με τον συγχωριανό μας Διονύση Αθ. Μπαρτζώκα.

— Στις 12.11.94 στην εκκλησία Εισοδίων της Θεοτόκου Μητρόπολη Άρτας παντρεύτηκε η Βένη Β. Κατσαντά με το συγχωριανό μας Χρήστο Κ. Τάτση.

— Στις 29.10.94 στην εκκλησία Αγία Τριάδα Σουμέση Ροδαυγής παντρεύτηκε η Βούλα Φαν. Μιχαλοπούλου με το Νίκο Παπαγεωργίου.

— Στις 11 Φεβρουαρίου 1995 μέρα Σάββατο και ώρα 6.45 μ.μ. θα γίνει ο γάμος της Νότας Σ. Κίκερη με το συγχωριανό μας Κώστα Ναπ. Καλιακάτσου στον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Περιστερίου. Θα χαρούμε πολύ να δούμε στο γάμο μας και τους συγχωριανούς που εμείς δεν καλέσαμε επίσημα.

Κώστας-Νότα

Νοσοκομεία

— Στο νοσοκομείο Άγιος Σάβας νοσηλεύθηκε ο συγχωριανός μας Ιωάννης Δήμος.

— Στην ιδιωτική κλινική Αθηνά νοσηλεύθηκε ο συγχωριανός μας Γιώργος Ι. Καλιακάτσος.

— Στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο νοσηλεύτηκε η συγχωριανή μας Γεωργία Θ. Παππά.

— Στο νοσοκομείο της Άρτας νοσηλεύτηκε η συγχωριανή μας Βαΐτσα Β. Καλιακάτσου.

Θάνατοι

— Στις 26.12.94 πέθανε και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο των Ναζαίων η συγχωριανή μας Βασιλική Β. Καλιακάτσου 95 χρονών. Η Βασιλική Καλιακάτσου ήταν κι αυτή μια μάνα που είχε την «τύχη» να χάσει τον αείμνηστο σύζυγο της Βασίλη Καλιακάτσο στα δύσκολα χρόνια για τη ζωή. Ήταν η μάνα που δούλεψε σκληρά, νίκησε την ορφάνια. Στέκεται το παράδειγμα που άφησε στη ζωή έξι (6) αγόρια και τέσσερα (4) κορίτσια σε καλή μοίρα.

— Στις 4.1.1995 πέθανε και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο των Ναζαίων η συγχωριανή μας Πανάγιω Ν. Καλιακάτσου 82 χρονών. Η Πανάγιω Καλιακάτσου ήταν η μάνα που δούλεψε σκληρά μαζί με τον σύζυγό της στη ζωή και με περίσσια περηφάνεια μεγάλωσε πέντε (5) παιδιά.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Ανεμοράχη ο συμπατριώτης μας Τηλέμαχος Τριάντος, 54 χρόνων.

— Στις 12.10.94 πέθανε και κηδεύτηκε στα Θεοδώριανα η Βασιλική Σπ. Σκουτέλα 95 χρόνων, μητέρα του συνεργάτη του Αράχθου Πέτρου Σκουτέλα και γιαγιά του Βασίλη Παπά.

— Στις 27.10.94 πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα η Δημητρούλα Γ. Μπατσή 83 χρόνων. Ήταν η κόρη του αείμνηστου Γεωργάκη Καλιακάτσου με το φέσι και το μπουκάλι με το τσίπουρο.

— Στις 8.11.94 κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Άρτας ο συγχωριανός μας Σπύρος Χ. Σπύρου, που δολοφονήθηκε από το μανιακό δολοφόνο στα δικαστήρια στα Γιάννενα.

Σπύρος Χ. Σπύρου, Αντιεισαγγελέας, 37 χρόνων, επίσης στο δρόμο χωρίς γυρισμό, αξέχαστε συμπατριώτη μας, σε μας έλαχε ο κλήρος να σου απευθύνουμε αυτά τα λίγα λόγια κι ας θεωρηθούν λίγα λουλούδια στο νωπό τάφο σου. Υπήρξες αφοσιωμένος με ευγένεια στο έργο για τη ζωή, με συμπεριφορά και δραστηριότητα. Η θλίψη μας για το θάνατό του είναι βαθύτατη και αξέχαστη για όλους τους Κεντρικιώτες και το Δ.Σ. του Αράχθου.

— Στις 30.11.94 πέθανε η συγχωριανή μας Βασιλική Γεωργίου 74 χρόνων. Η κηδεία έγινε στην ιδιαίτερη πατρίδα στη Φτέρη την 1.12.94. Ήταν αδελφή των αδελφών Ζώη και της Πανάγιως Τριάντου.

Μνημόσυνα

— Στον Άγιο Κων/νο στο Κρυονέρι στις 30.10.94 έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Παρασκευής Στ. Σπύρου.

— Στις 4.12.94 στον Άγιο Κων/νο και Ελένης στου Ζωγράφου έγινε το μνημόσυνο ενός χρόνου από το θάνατό της, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής, της Ευαγγελίας Ν. Καλιακάτσου.

Ο σύζυγος Νίκος, τα παιδιά και τα εγγόνια προσφέρουν στο Σύλλογο Άραχθο 15.000 χιλιάδες δρχ. εις μνήμη της αξιολάτρευτης συζύγου, μητέρας και γιαγιάς Ευαγγελίας. Ακόμη ευχαριστούμε όλους θερμά τους ανθρώπους που παρευρέθησαν στο ετήσιο μνημόσυνο.

Στο συγχωριανό μας Νίκο Γ. Καλιακάτσο, στα παιδιά και τα εγγόνια του, ευχή μας είναι πάντα να τη θυμόμαστε και τους ευχαριστούμε για την ενίσχυση του Αράχθου.

— Στις 11.12.94 στο νεκροταφείο της Άρτας έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συγχωριανού μας και άδικα δολοφονημένου Αντιεισαγγελέα Σπύρο Χρ. Σπύρου.

— Στις 18.12.94 στον Ιερό Ναό Αναλήψεως στα Βριλλήσια έγινε το μνημόσυνο ενός χρόνου από το θάνατό του, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής, του αξέχαστου Δημήτρη Παπαγιώργου. Η σύζυγος Κατίνα, τα παιδιά και τα εγγόνια προσφέρουν στο Σύλλογο Άραχθο 10.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου, πατέρα και παππού Δημήτρη Παπαγιώργου.

Στη σύζυγο Κατίνα, τα παιδιά και τα εγγόνια η ευχή μας πάντα να τον θυμόμαστε και ευχαριστούμε για την ενίσχυση του Αράχθου.

— Στις 8.1.1995 στην Αγία Βαρβάρα Ροδαυγής έγινε το μνημόσυνο ενός χρόνου από το θάνατό του, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής, του αξέχαστου Βασίλη Μπόμπολη.

Η σύζυγος Αρχόντω, τα παιδιά Κώστας και Σοφία προσφέρουν στο Σύλλογο Άραχθο 5.000 χιλιάδες δρχ. στη μνήμη του συζύγου, πατέρα και παππού Βασίλη Μπόμπολη.

Στη σύζυγο Αρχόντω, τα παιδιά, ευχή μας πάντα να τον θυμόμαστε και ευχαριστούμε για την ενίσχυση του Αράχθου.

— Στις 7.1.1995 στον Άγιο Βασίλειο στο Περιστέρι έγινε το μνημόσυνο ενός χρόνου από το θάνατό της, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής, της αξέχαστης Ολυμπίας Ναπ. Καλιακάτσου.

Την Κυριακή 15 Ιανουαρίου '95 έγινε στον Άγιο Κωνσταντίνο στο Κρυονέρι το ετήσιο μνημόσυνο της αξέχαστης Βικτωρίας Σ. Σφήκα. Παρευρέθησαν πολλοί συγγενείς από την Αθήνα και Άρτα.

Εκεί ψηλά στο νεκροταφείο Ζωγράφου εγένετο στις 4.12.94 και ώρα 11.30 το ετήσιο αρχιερατικό μνημόσυνο της Βαγγελιώς Ν. Καλιακάτσου. Μαζευτήκαμε εμείς οι συγγενείς, οι φίλοι, οι χωριανοί της, στο μνήμα της και κάναμε τη δέηση προς τον Κύριον, όπως παν πλημμέλημα ακούσιον ή εκούσιον συγχωρήναι αυτής και κατάταξη αυτήν εν σκηναίς δικαίων.

Αιωνία σου η μνήμη αξιολάτρευτη Βαγγελιώ μας, εμείς θα σε θυμόμαστε πάντα.

Τάκης Ζαχαρής

Πέρασαν κι όλας 4 χρόνια που έφυγε από κοντά μας η Πηνειώ Π. Ζαχαρή, στις 23 Νοεμβρίου 1990. Στις 25 Νοεμβρίου 1994 εγένετο εις Μονή Χρυσοβαλάντου μνημόσυνο-δέηση 4ετες υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της σεβαστής και αγαπημένης μου μανούλας Πηνειώς.

Τάκης Ζαχαρής

Συνδρομές

	Δρχ.
Μπόμπολης Θεοφάνης	1.500
Ραχιώτης Βασίλης	1.000
Καλιακάτσος Κ. Γιάν. Άρτα	3.000
Μπούμπουλη Γ. Νούλα	3.000
Δήμος Δημήτριος	3.000
Μαργώνης Μ. Νίκος	5.000
Τζέησον Μιχάλης	5.000
Καλιακάτσος Κ. Γιώργος	5.000
Λαμπροβασίλης Γιάννης	5.000
Μπαρτζώκας Κ. Γιώργος	5.000
Κολιός Χαρίλ. Φιλιππιάδα	5.000
Γεωργίου Θ. Βασίλης	2.000
Ψυχογιός Δημήτρης	3.000
Μιχαλόπουλος Χρήστος	3.000
Ανώνυμος	2.000
Καλιακάτσος Χρ. Δημ. Ιλίσια	2.000
Καλιακάτσος Αλ. Γιώργος	3.000
Καλιακάτσος Γ. Νίκος	15.000
Βασιλείου Λ. Κων.	5.000
Παπαγιώργου Δ. Κατίνα	10.000
Αράπης Σωκράτης	1.000
Μπόμπολης Β. Κώστας	2.500
Μπόμπολη Β. Αρχόντω	2.500
Ραχιώτης Γ. Αριστ.	2.000
Θεοχάρης Γιάννης	3.000
Μάρης Δημήτριος Ροδαυγή	2.000
Αράπη Γιαννούλα	5.000
Καλιακάτσος Αγ. Κων.	5.000
Κοντός Φώτιος Κέρκυρα	1.000
Ζαχαρή Ευφροσύνη	2.000
Αράπης Σωκράτης	1.000
Φεύγας Γεώργ. Άρτα	2.000
Σφήκα Ελένη	5.000
Καλιακάτσος Θ. Γιάννης	1.000
Αναγνωστάκης Δημ. Θεσ/κη	2.000
Μάρης Αντώνης	5.000
Σύρρος Γεώρ. Ροδαυγή	1.000
Κολιοπάνος Θόδωρος Βουλευτής Άρτας (οικον. ενίσχυση)	10.000
Βόβλας Γιάννης	5.000
Ζέρβας Γιάννης	2.000
Αντωνίου Ε. Ανδρέας	2.000
Κεραμίδα Αντιγόνη	2.000
Μάνος Ε. Βασίλειος	2.000
Νταβαντζής Χρήστος	1.500
Μάρης Ανδρόνικος	3.000
Ράπτης Χρήστος	2.000
Νατσούλη Π. Ρακοπούλου (οικον. ενίσχυση)	10.000
Σαμαρτζή Αθανασία	1.000
Κωνσταντάκης Γ. Χρήστος τέως Πρόεδρος Αδ. Άρτας	5.000
Καλιακάτσος Χ. Απόστ.	2.000
Κωνσταντάκης Γ. Κώστας	500
Κωνσταντάκης Γ. Παύλος	5.000
Ρακοπούλου Γ. Θεοδωσία	2.000
Ρακόπουλος Γ. Κώστας και Τασούλα	3.000
Καζάκος Σ. Αθανάσιος	1.000
Γεωργίου Θεόδωρος	1.000
Σφήκας Σωκράτης	2.000
Παπαδημητρίου-Καλημογιάννη Ντίνα	2.000
Μάνος Αναστάσιος	1.000
Πρόνιο Χρυσάνθη	1.000
Μπαλαούρας Κ. Αλέκος	4.000
Παπανικολάου Νικόλαος	1.000
Κοντός Κ. Βασίλης	1.000
Οικονόμου Παναγιώτης	3.000
Ντάλας Χρήστος	5.000
Μπόμπολης Γ. Βασίλειος	2.000
Λίτος Κων/νος	1.000
Μπαρτζώκας Γ. Ανδρέας	2.000
Χριστοδούλου Βησσ.	2.000
Οικονόμου Π. Γιάννης	5.000
Μάνου-Τομαρά Βασιλική	5.000
Μιχάλης Δημοσθένης	2.000
Κούβελα-Μιχάλη Κασιανή	1.000
Πέπα-Μιχάλη Ντίνα	1.000
Καλιακάτσος Δ. Ηλίας στη μνήμη γιαγιάς Βασιλικής	3.000
Μπακή Μαρία	1.000

Διόρθωση προηγούμενου φύλλου Λαμπράκης Δημήτρης USA δρχ. 50.000 ορθόν δρχ. 5.000.

Ο Βιολιστής των Γάμων Λεωνίδας Αλ. Φώτης έπαψε να παίζει βιολί»

- ***Ο Πατέρας του Χρήστου Φωτίου του τραγουδιστή του «Τζουμέρκα μας περήφανα»***

Λεωνίδας Αλ. Φώτης γεννήθηκε στο Αθαμάνιο ΑΡΤΑΣ το 1907 και πέθανε το Δεκέμβρη του 1994.

Καλλιτέχνης ο ίδιος έπαιζε βιολί και σαντούρι με συνοδεία πάντα τον Λάμπρο Πρέντζα κλαρίνο, είχε διασκεδάσει τους περισσότερους Τζουμερκιώτες σε πολλούς γάμους και πολλά πανηγύρια.

Τον είχε διδάξει βιολί ο Μπάρμπα Γιάννης ο Φώτης.

Όμως ο Λεωνίδας Φώτης μπορεί να έκλεισε το φυσιολογικό κύκλο ζωής, αλλά άφησε πίσω του ολόκληρη γενιά καλλιτεχνών: ο Χρήστος Φωτίου τραγουδιστής, σε πολλές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας ο Βασίλης Φώτης κιθάρα-λαούτο, ο Κώστας Φώτης Ντραμς και ντέφι, ο εγγονός Λεωνίδας Χρήστου Φώτης λαούτο-αρμόνιο, ο Χαράλαμπος Βασ. Φώτης κιθάρα.

Ο Σύλλογός μας μέσω των στηλών της εφημερίδας μας «Άραχθος» στέλνει θερμά συλλυπητήρια στο Χρήστο Φωτίου και την οικογένειά του.

ΑΡΑΧΘΙΝΑ

Διαβάζοντας τα πρωτοσέλιδα από ορισμένες εφημερίδες των Αδελφοτήτων και συλλόγων βλέπομε τις επιτυχίες και τις αποτυχίες.

Συγκεκριμένα η εφημερίδα το Κομπότι στα πρωτοσέλιδα γράφει η Κοινότητά μας μαζί με τις Κοινότητες Λιμήνης και Σελλάδων αποτελούσε μέχρι πρότινος έναν από τους αναπτυξιακούς συνδέσμους του Νομού Άρτας. Στην προσπάθειά τους για την ενοποίηση των κοινοτήτων δεν τα κατάφεραν για την ώρα. Ας προσπαθήσουν να βρουν λύσεις να ενωθεί για το καλό τους.

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Με πνεύμα ομόνοιας και ενότητας μακριά από προσωπικές σκοπιμότητες ή κομματικές, συνεργασία με συνέπεια. Με χαρά βλέπομε την πλήρη ενημέρωση και τα ευχαριστήρια από την κοινοτική αρχή του χωριού τους επίσης και την ιστορία τους.

Στις 5 Φεβρουαρίου χορεύουν τα Θεοδώριανα στο Διογένης Παλλάς στην προσιτή τιμή των 7.000 δρχ. το άτομο. Έναρξη προγράμματος 9.30 μ.μ.

Το Δίστρατο

Το Δίστρατο κάνει τον αποκριάτικο χορό του την Κυριακή 22.1.95 στις 12 το μεσημέρι στη Χασιά, κέντρο ΧΡΥΣΟ ΒΑΡΕΛΙ, Λ. Φυλής 3 τηλ. 2411139.

ΣΚΟΥΠΑ

Με πλούσια δράση και ενημέρωση βλέπουμε την Σκουπιώτικη Κοινοτική Αρχή και τα ευχαριστήρια του προέδρου και του κοινοτικού συμβούλου Στέφανο Τζαρή. Απ' τη μεριά μας τους συγχαίρουμε.

Στις 18 Μαρτίου στο Συντριβάνι θα χορέψουν οι Σκουπιώτες. Η τιμή πρόσκλησης ορίζεται στις 3.000 δρχ.

Το Συντριβάνι βρίσκεται στο Πολύγωνο στην οδό Μητροπέτροβα 25 τηλ. 6420552.

Η ΡΟΔΑΥΓΗ

Στα πρωτοσέλιδα της Ροδαυγής διαβάσαμε την πλήρη ενημέρωση και συνεργασία με την νεοεκλεγμένη Κοινοτική Αρχή του χωριού τους.

Στις 19 Φεβρουαρίου χορεύουν οι Ροδαυγιώτες στο κοσμικό κέντρο Μελωδία κοντά στην πλατεία των Αγίων Αναργύρων τηλ. 2619643. Έναρξη προγράμματος 12 π.μ.

ΔΩΡΕΑ

Ο συγχωριανός μας Λάμπρος Χρ. Καλιακάτσος πρόσφερε κάποια σημαντική δωρεά στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων στο Βαθύκαμπο Κεντρικού. Παρακαλούμε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο να μας ενημερώσει για το ποσό της δαπάνης προκειμένου να τιμήσουμε τον συγχωριανό μας για τη δωρεά.

Το Δ.Σ. του Άραχθου

Νέα γαλακτοκομική επένδυση στην Ήπειρο

Μια νέα γαλακτοκομική μονάδα, η **«Ηπειρος ΑΕΒΕ»**, εγκαινιάσθηκε στις 26 Νοεμβρίου, στο χωριό Αμμότοπος Άρτας, από τον υπουργό Βιομηχανίας **Χρήστο Ροκόφυλλο.**

«Η Ήπειρος ΑΕΒΕ» είναι ένα νέο σύγχρονο βιομηχανικό συγκρότημα παραγωγής γνήσιας ελληνικής παραδοσιακής φέτας.

Μια ομάδα Ελλήνων επιχειρηματιών πέτυχε σε 6 μόνο μήνες, να πραγματοποιήσει μια από τις μεγαλύτερες επενδύσεις αξίας πάνω από 2 δισ. δρχ. στην καρδιά της Ηπείρου. Η επιλογή της τοποθεσίας για την εγκατάσταση του εργοστασίου έγινε λόγω της ανεπτυγμένης κτηνοτροφίας της περιοχής και ιδιαίτερα προβάτων και αιγών. Παράλληλα, λόγω της συμβολής της στην οικονομική ανάπτυξη και αναβάθμιση της περιοχής βρήκε πολύ θετική ανταπόκριση και υποστήριξη απ' όλο το τοπικό περιβάλλον.

Το εργοστάσιο σχεδιάστηκε από ειδικό Δανό αρχιτέκτονα και ο βασικός μηχανολογικός εξοπλισμός εισήχθη από τη Γερμανία και την Ιταλία. Έχει δυναμικότητα επεξεργασίας άνω των 12.000 τόνων γάλακτος τον πρώτο χρόνο.

Στις σύγχρονες εγκαταστάσεις του τηρούνται αυστηρά οι προδιαγραφές ποιότητας, υγιεινής και ελέγχου σε όλες τις βαθμίδες παραγωγής. Σε συνδυασμό με την παραδοσιακή τεχνογνωσία, η «Ήπειρος» πέτυχε την παραγωγή άριστης ποιότητας γνήσιας ελληνικής φέτας, για την οποία έχουν ήδη κλείσει συμφωνίες για εξαγωγές.

ΝΙΚΟΣ Β. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Ε.Μ.Π.
ΣΚΟΥΦΑ 55 ΑΡΤΑ ΤΗΛ. 29900

ΚΕΝΤΡΟ ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ
ρολόγια - αριθμομηχανές
πλ. συσκευές - δώρα
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΜΠΟΛΗΣ
Λ. ΠΑΠΑΓΟΥ 46 - 157 71 ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΗΛ.: 7758810

ΣΤΕΙΛΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΟΧΙ

Το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου του 1940 προς τους Ιταλούς Φασίστες

Είναι το σημερινό ΟΧΙ των απεγνωσμένων Κεντρικιωτών στην εγκατάλειψη της υπαίθρου

Ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου είμαστε οι λιγοστοί συχωριανοί στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής στη Φτέρη.

Εκεί η ηγεσία του χωριού, ο πρόεδρος κ. Χαρίλαος Φακίτσας, ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο Άραχθος» κ. Αντώνης Μάνος, ο πρόεδρος του Συλλόγου Νησιστιωτών Παλαιάς και Νέας κ. Τάκης Ζώης, ο Παπαχρήστος και λιγόστοι συχωριάνοι.

Όλοι από κάποιας ηλικίας και πάνω. Η όαση σ' όλη αυτή τη μικρή τελετή που προετοιμάστηκε από το μέλος του συλλόγου μας και έφορο πολιτισμού της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας κ. Βίκη Καραγιάννη-Αράπη οι δύο μικροί μαθητές τα αξιαγάπητα παιδιά του Αλέκου Κων/νου Μπαλαούρα, Κώστα και Αλεξάνδρα.

Μετά τη δοξολογία βγήκαν όλοι στην πλατεία και στο ηρώο έγινε τρισάγιο για τους νεκρούς του '40.

Στη συνέχεια η κ. Β. Καραγιάννη-Αράπη τόνισε, με λίγα λόγια την ηρωική αντίσταση των ηρώων του '40 και της γυναίκας Ηπειρώτισας της Πίνδου, που με την αυταπάρνηση πολέμησαν για τα αιώνια ιδανικά που πολέμησαν και θα πολεμούν οι λαοί μας και ειδικότερα αυτες τις δύσκολες στιγμές που περνά η πατρίδα μας σήμερα αντιμετωπίζοντας τις ιμπεριαλιστικες τάσεις τόσο των Αλβανών του Μπερίσα, όαο και του Γκλιγκόροφ στα Σκόπια.

Πάντα ανοιχτά, πάντα άγρυπνα πρέπει να έχει ο λαός μας τα μάτια του και ν' αναθυμάται τους αγώνες των προγόνων μας για να αντλεί δυνάμεις για το μέλλον μας.

Στη συνέχεια διάβασε το πολύ ωραίο ποίημα του Ν. Βρετάκου Μάνα και γιός. (1940).

Στης ιστορίας το διάσελο
όρθιος γιος πολέμαγε
κι η μάνα κράταε τα βουνά
όρθιος να στέκει ο γιός της
μπρούντζος, χιόνι και σύννεφο. Κι αχολόγησε η Πίνδος
σαν να 'χε ο Διόνυσος γιορτή. Τα φαράγγια κατέβαζαν τραγούδια και αναπήδαγαν τα έλατα και χορεύαν οι πέτρες. Κι όλο φώναζαν:
«Ιτε παίδες Ελλήνων»...
Φωτεινές σπάθες οι ψυχές σταύρωναν τον ορίζοντα,
ποτάμια πισωδρόμιζαν, τάφοι μετακινιόνταν.
Κι οι μάνες τα κοφτά γκρεμνά σαν Παναγιά τ' ανέβαιναν

Με την ευκή στον ώμο τους κατά το γιό πηγαίναν
και τις αεροτραμπάλιζε ο άνεμος φορτωμένες
κι έλυνε τα τσεμπέρια τους
και έπαιρνε τα μαλλιά τους
κι έδερνε τα φουστάνια τους και τις σπαθοκοπούσε,
μ' αυτές αντροπαράγανε,
ψηλά πέτρα την πέτρα
κι ανηφορίζανε στη γραμμή,
όσο που μες στα σύννεφα χάνονταν ορθομέτωπες η μια πίσω απ' την άλλη.

Οι περισσότεροι από τους παρευρισκόμενους θα είδαν και θα θυμούνται το φοβερό πέταγμα των σιδερένιων πουλιών που έσπειραν το θάνατο σε πολλούς ανθρώπους το 1940.

Όμως προτού η γενιά των μαχητών και των ζώντων τα γεγονότα του 1940 χαθούν, θα πρέπει εμείς οι μεταγενέστεροι να μην ξεχνούμε τέτοιες στιγμές, ηρωικές και ειδικότερα οι νέοι μας και τα εγκαταλειμένα χωριά μας που έχουν σχολεία χωρίς παιδιά και δασκάλους που ετοιμάζουν αυτές τις εθνικές γιορτές να μένουν βουβοί και άπραγοι σε τέτοιες στιγμές να πηγαίνουν να καταθέτουν ξερά το στεφάνι στο ηρώο και μετά να πηγαίνουν στο καφενείο για καφέ και τσίπουρο.

Φωνή εθνική, φωνή απελπισίας για την ερήμωση των χωριών μας. Εγώ πραγματικά συγκινήθηκα από αυτή την πρόχειρη τελετή. Ο Πρόεδρος του χωριού κατέθεσε στεφάνι καθώς και ο πρόεδρος του Αράχθου επίσης.

Στη συνέχεια τα δύο παιδιά που ομόρφαιναν την τελετή απήγγειλαν ο Κώστας Μπαλαούρας το ποίημα:

Και η Αλεξάνδρα το ποίημα...

Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη

Η Πατρίδα μας

Σήμερα η πατρίδα μας στέκει με περηφάνεια
καθώς όλοι της πλέκουνε της δόξας τα στεφάνια.

* *

Σαν σήμερα ενίκησε μια αυτοκρατορία
τη μια σελίδα έγραψε χρυσή στην ιστορία.

* *

Άοπλη και ολομόναχη ρίχτηκε στον αγώνα
κι έκανε με το θάρρος της την Πίνδο Μαραθώνα.

* *

Όπως και τότε σύντριψε νέους βαρβάρους τώρα
και για τον κόσμο έγινε της Λευτεριάς η χώρα.

* *

Έδειξε με τον τρόπο της πως οι καρδιές νικούνε
όχι τα όπλα τ' άψυχα δειλοί αν τα κρατούνε.

* *

Εύγε λοιπόν στη χώρα μας που σε πολέμου ώρα
ηρωικά πορεύτηκε και πάντα νικηφόρα.

Κων/νος Αλέκου Μπαλαούρας

Στους ηρωικούς νεκρούς μας

Σε σας που πολεμήσατε για την ελευθερία
και γράψατε με αίμα σας τη νέα ιστορία.

* *

Καίγομαι με τη σκέψη σας στους τάφους σας λιβάνι
κι αμάραντο σας φέρνουμε της δόξας το στεφάνι.

* *

Σ' όλους εσάς οφείλουμε τρανή ευγνωμοσύνη
και η θυσία σας σ' εμάς παράδειγμα θα μείνει.

* *

Αν κάποτε θα χρειαστεί και μεις να αμυνθούμε
για τα αγνά ιδανικά εσάς θα μιμηθούμε.

* *

Έτσι από τους τάφους σας σεις θα μας οδηγείτε
και στις καρδιές μας πάντοτε σαν ήρωες θα ζείτε.

* *

Σήμερα που γιορτάζουμε τα επινίκιά σας
η σκέψη μας φτεροκοπά με σεβασμό κοντά σας.

* *

Για σας μιλούμε σήμερα όλοι με περηφάνεια
και από τον κήπο της καρδιάς σας πλέκουμε στεφάνια.

Ιλιάνα Αλέκου Μπαλαούρα

Με σαρκασμό και χιούμορ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ...

Τι γίνεται τέλος πάντων με αυτές τις Πανελλήνιες Εξετάσεις που γίνονται κάθε χρόνο; Τι τρέλα είναι αυτή που έχει κυριεύχει τους γονείς, του μαθητές, αλλά και το ίδιο το κράτος; Τι ελικόπτερα, τι κυκλοφοριακό κομφούζιο, τι ραδιοηλεκτρονικά δοκιμαστικά, τι επιστρατεύσεις ειδικών, τι συρφετός δημοσιογράφων, τι συνεντεύξεις με όλους νάχουν γνώμη για όλα και για τίποτα...

Κι εμείς είχαμε εξετάσεις. Και θάλεγα πιο δύσκολες. Εξετάσεις σε άγνωστη και απεριόριστη ύλη. Όταν λέγαμε ιστορία, εννοούσαμε παγκόσμια και για όλες τις περιόδους. Αρχαία, Βυζαντινή, Μεσαίωνα, Νεώτερης Ελλάδας. Όχι 150-200 σελίδες και αυτές κουτσουρεμένες. Όταν λέγαμε μαθηματικά, εννοούσαμε όλα! Αριθμητική, Άλγεβρα, Γεωμετρία, Τριγωνομετρία, Λογαρίθμους και ότι τέλος πάντων υπήρχε σαν διδακτέα ύλη στο Δημοτικό και Γυμνάσιο.

Αφήστε που για τους εξεταστές ήταν αμάρτημα να βάλουν θέματα ή ασκήσεις που να υπήρχαν μέσα στα διδαχθέντα βιβλία!... Έψαχναν να βρουν θέματα με παγίδες από άγνωστα κείμενα, σχεδόν ανέκδοτα, το ίδιο και στα Λατινικά.

Αμ για εκείνα τα μαθηματικά; Κατέφευγαν σε ξένα συγγράμματα, στους Ιησουίτες... στους Δαιμονίτες... και εγώ δεν ξέρω που...

Ενώ σήμερα έχουν για εξεταστέα ύλη 100 σελίδες Χημεία, άλλες τόσες κοινωνιολογία, καμιά 200 σελίδες Βιολογία και Ιστορία και χαλάνε τον κόσμο άμα πέσει και κανένα θέμα που δεν είναι μέσα στην προκαθορισμένη ύλη.

Και βέβαια δεν ισχυρίζομαι ότι είχαμε και επιτυχίες στις βαθμολογίες σαν τις σημερινές, που το μεγαλύτερο μέρος των εξεταζομένων, πιάνουν βαθμούς από 15-20. Τότε με άριστα το δέκα άμα πέρναγες τη βάση, το πέντε, ήταν επιτυχία.

Τι εννοώ με όλα αυτά; Μήπως το παρατραβάμε το πράγμα όλοι μας; Μήπως την εκπαίδευση την κάναμε βιομηχανία; Με θύματα τους ίδιους τους μαθητές, τους γονείς και το εμπλεκόμενο... κράτος;

Δεν αρνούμαι την λογική των γονιών που λέει: «Αφού κάνει φροντιστήριο και ιδιαίτερα το παιδί του γείτονα, πως να μη κάνει το δικό μου;». Μ' αυτόν τον τρόπο μπαίνουμε στη λογική του ανταγωνισμού με πλειοδοσία σε καθηγητές και φροντιστήρια. Δύο καθηγητές ο γείτονας; Τρεις εγώ! Φαύλος κύκλος δηλαδή που δεν οδηγεί πουθενά. Ή θάλεγα οδηγεί στο να χάνονται κάποιες περιουσίες, κάτι οικοπεδάκια, κάτι διαμερισματάκια, τίποτε χωραφάκια, κάποιες κίτρινες λιρίτσες που ξεχώνονται από τα σεντούκια...

Θυμάμαι οι καθηγητές Πανεπιστημίου, γιατί και στα πανεπιστημιακά μαθήματα γίνονταν φροντιστήρια, μας έκοβαν παρ' όλο που γράφαμε σωστά και απαντούσαμε και στα προφορικά σωστά γιατί, λέει, «μυρίζαμε φροντιστήριο» και άρα οι απαντήσεις μας ήταν στημένες. Και σαν δικαιολογία μας έλεγαν πως η επιστήμη δεν μαθαίνεται με τηλεγραφήματα, αλλά με τις παραδόσεις, τα συγγράμματα και τα εργαστήρια...

Πρέπει να θυμίσω στους νεώτερους, γιατί οι παλιότεροι το ξέρουν, ότι για να βγάλεις το Πανεπιστήμιο εκείνη την εποχή ήταν ένας διαρκώς αγώνας. Σ' όλη την διάρκεια δίναμε εξετάσεις, ώσπου να τελειώσουν οι εξετάσεις της μιας περιόδου, άρχιζαν οι εξετάσεις της άλλης. Αφήστε κάτι αποτελέσματα που μόνο γέλια και πικρόχολα σχόλια προκαλούσαν. Δέστε μια αυθεντική ανακοίνωση αποτελεσμάτων:

«Τμηματικαί εξετάσεις περιόδου Ιουνίου 1958. Μάθημα: Αστικόν Δίκαιον. Καθηγητής: Κων/νος Φουρκιώτης. Αποτελέσματα γραπτών εξετάσεων Α' Έτους Σπουδών. Επέτυχαν οι κάτωθι: Ουδείς».

Άμα βλέπαμε τέτοια αποτελέσματα, καταλαβαίνετε τη απαισιοδοξία μας κυρίευε. Γι' αυτό και πολλοί τα εγκατέλειπαν... Και αυτό φαίνεται και από τα επίσημα στατιστικά στοιχεία. Μπαίναμε καμιά 240-300 άτομα κάθε χρόνο και γράφονταν χωρίς εξετάσεις καμιά εκατοστή από Κύπρο, Αίγυπτο και Αλλοδαπή. Δηλαδή συνολικά γύρω στα 400 άτομα και τελείωναν το πολύ καμιά εκατοστή άτομα το χρόνο. Γύρω στα 30-35 άτομα κάθε εξεταστική περίοδο...

Αλλά ξεστράτισα λίγο απ' τα καθιερωμένα και το γύρισα στο πολύ επικριτικό και αυστηρό... ύφος του παρωχημένου και παραδοσιακού ξερόλα καθηγητή.

Δεν θα σας αφήσω όμως έτσι. Θα σας περιγράψω μια γελοιογραφία που είχα δει σε ένα περιοδικό που σάρκαζε την επιτυχία ενός μπόμπιρα που πήρε «άριστα» στο απολυτήριο: Μία εξάμετρη ανοικτή κούρσα διασχίζει μια λεωφόρο, που δεξιά και αριστερά στα πεζοδρόμια στέκονταν πλήθος κόσμου αλαλάζοντας και χειροκροτώντας τον μπόμπιρα που στέκονταν όρθιος στα πίσω επίσημα καθίσματα ανεμίζοντας το απολυτήριο με το «άριστα». Οδηγός της κούρσας ο πατέρας και συνοδηγός η μάνα.

Σε κοντινό πλάνο ένας πολίτης ρωτά έναν τροχονόμο που ρύθμιζε την κυκλοφορία:

— Τί συμβαίνει; Γιατί γίνεται αυτή η παρέλαση;

— Πήρε άριστα ο γιος του Μπρούκλη... και το γιορτάζουν σεμνότυφα...

ΚΙΜΩΝ ΜΠΑΡΤΣΩΚΑΣ

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ - ΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΛΕΤΣΟΣ
Κρυονέρι Κεντρικού Άρτας
Στο Κρυονέρι στην ταβέρνα του Χρήστου Μπλέτσου θα βρείτε εκλεκτούς μεζέδες Κοκορέτσι, Κοντοσούβλι, Μπριζόλες, Μπιφτέκι, Σαγανάκι, Αναψυκτικά και Εκλεκτό Κρασί.